

VIKTOR.K

Vrstice

iz Švice, Kneževine Lihtenštajn
in s Predarlskega

Vrstice

iz Švice, Kneževine Lihtenštajn
in s Predarlskega

Časopis udeležencev dopolnilnega pouka slovenščine

Vrstice iz Švice, Kneževine Lihtenštajn in s
Predarlskega, letnik 4, leto 2020, št. 1

Uredniški odbor: Anja Dobrovč, Jasmina Lepoša,
Rajko Tekalec

Prispevki: Tjaša Deleja Balja, Anja Dobrovč, Špela
Hafner Kalan, Jasmina Lepoša, Nina Martinović
Lu-Dac, Rajko Tekalec, Damijana Žišt, udeleženci
dopolnilnega pouka slovenščine

Lektorirala: Jasmina Lepoša

Oblikovanje, postavitev in tisk: Jure Osterman

Avtor ovitka: Viktor Kovačič

Izdajatelj: Združenje staršev otrok dopolnilnega
pouka slovenščine Martin Krpan

Izdajo časopisa je omogočil Urad vlade Republike
Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu
ter Združenje staršev otrok dopolnilnega pouka
slovenščine Martin Krpan

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE RS ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Združenje staršev otrok dopolnilnega pouka slovenščine v Švici,
Kneževini Lihtenštajn in na Predarlskem

Martin Krpan

info.martinkrpan@gmail.com

Časopis je dostopen v arhivu NUK Ljubljana ali v
Univerzitetni knjižnici Maribor

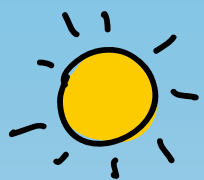
COBIS ŠTEVILKA revije: ID=302682112

Leoni, Embrach

Corina, Embrach

Spoštovani starši in otroci!

Lepo pozdravljeni. Pred vami je nova številka šolskega glasila Vrstice in v čast mi je, da lahko napišem uvodne vrstice.

Dovolite mi, da se na kratko predstavim vsem tistim, ki me še ne poznate. Sem Špela, nova gonilna sila Združenja Martin Krpan in mama petletne punčke Ele. Na naši družinski poti pa nas zvesto spremlja naš kuža Thor.

Pred dobrim letom in pol nas je pot življenja pripeljala v Švico, natančneje v mesto Zurich. Nekoliko stran od mestnega vrveža, blizu jezera, smo si poiskali domovanje in čeprav je naše bivanje še kratkega veka, lahko rečem, da se v deželi sira in čokolade počutimo kot doma. Veliko vlogo pri tem igra združenje

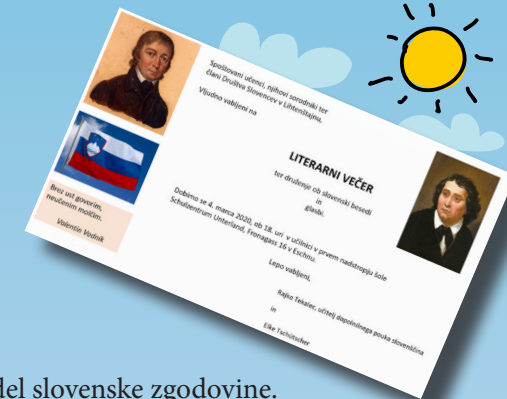
staršev Martin Krpan, saj so nas tu živeči starši in otroci sprejeli odprtih rok in z nasmehom na obrazu, tako da nam je bilo tudi ob najtežjih trenutkih toplo pri srcu. Lepo je imeti ob sebi prijazne, prijetne in srčne ljudi, v krogu katerih je mogoče premagovati ovire, ki jih prinaša življenje v tujini.

Vsem, ki ste prispevali k nastanku nove številke, se iz vsega srca zahvaljujem, saj brez vašega truda in ustvarjalnih izdelkov naših Vrstic ne bi bilo. Z iskreno željo, da se v čim večjem številu srečamo na dogodkih Martina Krpana, vam želim veliko veselja pri prebiranju prispevkov naših otrok. Velika hvala tudi učiteljicama dopolnilnega pouka slovenskega jezika, Jasmini in Anji, ter učitelju Rajku, ki se trudijo, da se naši otroci vsak teden naučijo kaj novega in zanimivega o domovini Sloveniji.

Špela Hafner Kalan

Kulturni večer v Eschnu

Včas našemu slovenskemu pesniku Francetu Prešernu smo 4. marca v šolskih prostorih šole v Eschnu, kjer ponavadi

poteka dopolnilni pouk, srečali učenci in člani Društva Slovencev v Lihtenštajnu ob slovenski besedi.

Prireditev sem organiziral skupaj z dolgoletno učenko Elke, ki je povezovala kulturni program, sam pa sem poskrbel, da so novi in malo starejši učenci obnovili znanje iz svojih beril ter morda izvedeli tudi kaj novega. »Aha, tega pa nisem vedela,« je bilo slišati, ko smo prebrali del iz Prešernove bibliografije. Ob odrasli publikli smo se posvetili motivu Lepe Vide, ki ji je Prešeren posvetil eno od svojih pesmi. Prav to sem s pomočjo kamišhibaja tudi predstavil. Motiv

Aleksandrija je del slovenske zgodovine. Ogledali smo si nekaj izjav iz omenjenega filma.

Ob letu Valentina Vodnika, smo prebrali njegovo pesem Dramilo in skoraj skupaj v en glas, ponovili njegove verze:

*Lenega čaka stergan rokav,
palca beraška, prazen bokav.*

Virtualno smo poleteli v Ljubljano ob njegov spomenik. Njegovo življenje je bilo plodno, tako obrtniško (učitelj, urednik, pisatelj) kot tudi umetniško (uganke, poezija). Nismo mogli tudi mimo njegovih ugank in smeja. Kot se za Lihtenštajn spodobi, smo večer zaključili ob pesmi ob spremljavi kitare ter družabnem srečanju ob hrani, ni manjkalo niti nekaj sproščenega klepeta v slovenskem jeziku.

Lepo vabljeni spet naslednje leto.

Rajko Tekalec

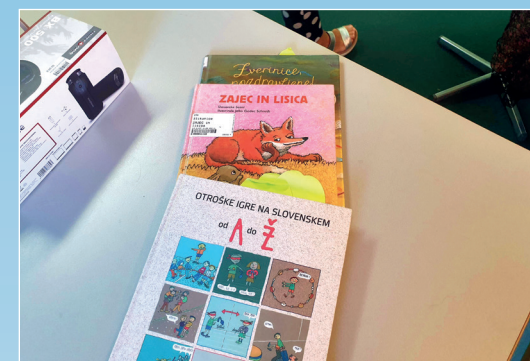

Slovenske ljudske igre naših babic in dedkov

Z učiteljico Anjo Dobrovč in Natašo Čebulj smo se odločile za izvedbo projekta z naslovom Slovenske ljudske igre naših babic in dedkov, ki smo ga pripravile za udeležence dopolnilnega pouka slovenščine vseh starostnih skupin (udeleženci DPS). Dvanajst delavnic smo ob delnem sofinanciranju Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, izvedle od 26. do 30. avgusta 2019, v krajih Basel, Liestal, Bern in Baden.

Skozi igro spoznavanje slovenske kulturne dediščine

Za izvedbo delavnic na omenjeno temo smo se odločile, da bi v Švici živeče slovensko govoreče udeležence ali potomce slovenskih staršev seznanim s kulturno dediščino Slovenije v obliki starih slovenskih ljudskih iger, izštevank, pesmi in basni o lisici in zajcu s katerimi zaradi odraščanja in kulturalizacije v drugem okolju tega niso neposredno deležni kot njihovi vrstniki v matični domovini Sloveniji. Skozi delavnice poslušanja in branja basni, igranja iger ter izdelovanja mask, so imeli udeleženci DPS priložnost podrobnejšega spoznavanja slovenske kulturne dediščine in njene raznolikosti ter

razumevanja Slovenije. Delavnice so bile med udeleženci DPS zelo dobro sprejete, saj so skozi igro utrjevali slovenščino, svoj materni jezik in slovensko narodno zavest ter se naučili marsikaj novega.

Povezanost s Slovenijo

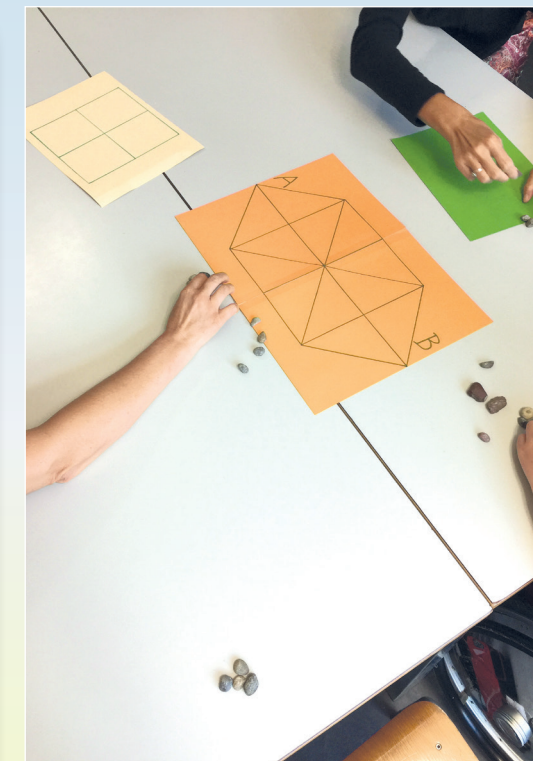
Mnogi Slovenci v Švici se zavedajo svojih slovenskih korenin in se z otroki pogovarjajo slovensko ter jih pošiljajo k dopolnilnemu pouku slovenščine. Razveseljivo je tudi to, da se mnogi potomci Slovencev, rojeni v Švici, pogosto staršev iz različnih kulturnih in jezikovnih okolij, želijo naučiti slovenskega jezika, ki je materni jezik njihove mame

ali očeta. Radi se vračajo v domovino svojih staršev ali starih staršev, v Slovenijo. Tudi otroci, ki obiskujejo dopolnilni pouk slovenščine radi povedo, kako so preživeli počitnice v Sloveniji, kjer imajo sorodnike in prijatelje. Zato se radi učijo slovenščino, saj je pouk pri učiteljici Anji poučen in zabaven, saj se učijo jezika in slovenske kulture tudi skozi igro.

Lepo je videti ta most, med dvema deželama, Slovenijo in Švico, in našimi Slovenci, ki so tako ali drugače povezani z obema državama.

Damijana Žišt

Družinski piknik in dan jezikov med Slovenci v Švici

Ndelja, 15. 9. 2019, je bila za Slovence v Švici nekoliko drugačna in posebna. Posebaj za tiste, ki so se udeležili družinskega piknika ob dnevu jezikov. Že v dopoldnaskih urah smo se učitelji in učenci dopolnilnega pouka slovenščine (DPS) ter njihovi starši zbrali ob zuerškem jezeru, na javnem kopališču Wollishofen. Dogodek je organiziralo Združenjem staršev Martin Krpan v sodelovanju z učitelji DPS ter finančni

podpori Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Starši so prevzeli gostinski del in za obiskovalce pripravili kosilo, učitelji pa smo oblikovali vsebinski del srečanja ter za otroke pripravili najrazličnejše jezikovno-didaktične in športne igre ter delavnice. Izdelali smo napis DAN JEZIKOV, nadaljevali z družabnimi igrami miška in mačka, ali je kaj trden most, bela, bela lilija in druge. Sledilo je kosilo in sporščeno druženje na zelenici z različnimi jezikovnimi igrami: spomin (slike slovenskih pravljic), tombola (živali), črkarija (sestavljanje besed) ter iskanje najlepših slovenskih besed.

Objava prispevka

Dogodek smo učitelji DPS objavili v obliki strokovnega prispevka na pedagoškem forumu Zavoda RS za šolsvo, ki je ob evropskem dnevu jezikov povabil učitelje k sodelovanju. Tematski poudarek je bil na izkoriščanju večjezikovnega potenciala, ki smo mu v vseh pogledih zadostili.

S prispevki je sodelovalo 24 šol, ki jih je pregledala komisija in se odločila za deset najboljših. Pri tem je upoštevala kriterije: navezovanje dejavnosti na temo, prenosljivost dejavnosti na druge šole, dostopnost nastalega gradiva, število udeležencev ter raznolikost jezikov in jasnost zapisa. Izmed vseh poslanih je naš prispevek dobil priznanje za pomemben strokovni

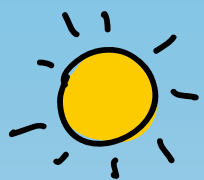
prispevek ob evropskem dnevu jezikov 2019 in se uvrstil med najboljše. Ta rezultat nas je zelo razveselil in nas spodbudil k nadaljnjemu delu.

Dneva jezikov se je udeležilo okoli osemdeset Slovencev živečih v Švici. Zelo nas je razveselila odzivnost in udeležba obiskovalcev, ki so s hvaležnostjo in veseljem sodelovali pri dejavnostih. Rezultat so bili nasmehi in prijazne besede, ki so se v slovenščini delili naokoli.

Velik hvala vsem, ki nas podpirate in z veseljem z nami ohranjate slovenščino.

Anja Dobrovč

Miklavževanje 2019

Tudi letos je bilo v tradicionalno prireditev za učenke in učence dopolnilnega pouka slovenščine vloženega veliko truda, tako otrok kot tudi staršev. Zahvaliti se želimo Uradu vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu, Društvu Bralna značka Slovenije ter seveda vsem prostovoljcem, ki so nam poklonili izdelke za Miklavžev sejem. Pa seveda tudi vsem vam, dragi starši, ki ste izdelke tudi kupili ter s tem pomagali pri končnem izkupičku, ki je namenjen za aktivnosti Združenja staršev otrok dopolnilnega pouka

slovenščine Martin Krpan. Letos je bila prireditev malo drugačna kot sicer, kulturni program je povezovala pevka in moderatorka Maja Seršen. Ob tej priložnosti se ji za prostovoljni nastop tudi lepo zahvaljujemo. Ne smemo pa pozabiti na samega gospoda Miklavža, ki je prišel samo za nas iz Slovenije. Tudi njemu hvala in upamo, da še kdaj pride med nas. Ob koncu pa še hvala vsem učencem, ki so pregnali tremo ter prispevali svoj delež k bogatemu kulturnemu programu. V imenu Združenja staršev otrok dopolnilnega pouka slovenščine Martin Krpan ter učiteljev

Rajko Tekalec

Miklavževanje

Vsako leto nas obiščejo trije dobri možje. Prvi od njih je Miklavž. V tem času se je zanimivo srečati z vsemi učenci, ki obiskujejo dopolnilni pouk slovenščine. Želja od nas je bila, da bi nastopali tudi mi. Bilo je veliko nastopov, med drugim mi je bil všeč naš filmček. Posneli smo pravljico Bobek in baročica s senčnimi lutkami. Veliko smo tudi peli in plesali. Program je povezovala kraljica iz filma Snežna kraljica. Vanjo se je preoblekla gospa Maja Seršen. Njena pesem ledena je otvorila šolsko praznovanje. Zanimivo je bilo, da smo si ogledali nekatere filmčke nastopov različnih otrok, ki so prebrali nganke ali pesmice Anja Štefan, nekaferi pa so tudi zapeli. Letos smo se tudi poslovili tudi od predsednice Martina Krpana, gospe Petre Zajec. Spoznali smo novo predsednico gospo Špelo Hafner Kalan. Za pravljичni uvod v praznovanje je nastopila slovenska pisateljica, pesnica in zbiralka pravljič ter pripovedovalka Anja Štefan. Prav je, da se spoznamo in da imamo takšne priložnosti kot je bila ta. V spomin h smo si lahko kupili slovenske medenjake, piškote, medice, izdelke otrok in odraslih ter voščilnice. Upam, da se vidimo tudi naslednji December.

Tai Stubičar/10 let

Max, Luzern

Mark, Luzern

Pija, Luzern

Max, Luzern

Lana, Luzern

Leo, Luzern

Leonard, Luzern

Kdo ve, mogoče bom nekoč živel in delal v Sloveniji

Elia živi v Rickenbachu v kantonu Thurgau. Slovenščino se uči že 15 let. Letos je postal že študent in študira grafično oblikovanje v Zürichu. Rad odkriva nove stvari, saj so ga izumi zanimali že od majhnega. Spoznajmo mladega umetnika in oblikovalca, ki ima do Slovenije poseben odnos.

Elia, to ime je med Slovenci zelo redko. Od kod izvira?

Moje ime izvira iz svetega pisma in pomeni moj bog je Jahve. S svojim imenom sem zelo zadovoljen, saj izraža mojo vero. Samo ena stvar me je včasih zmoti, da v Sloveniji naglasite ime na e namesto na i. V Švici pa je to dokaj pogosto ime.

Kako bi se predstavil s števkami?

4, 3, 9, 3 in 6.

Kako dolgo se že učiš slovenščino?

Približno 15 let. Če se še naprej poigramo

s številkami, je to več kot 1000 ur pri dopolnilnem pouku. Prišteljem pa še lahko štirimesečni tečaj v Ljubljani. Organiziral ga je Center za slovenščino. Hvaležen pa sem tudi Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport. Tak tečaj priporočam vsem, ker sem se ukvarjal z jezikom zelo intenzivno. Najbolj mi je pa pomagalo, da sem živel pri družini z otroki in se veliko pogovarjal z ostalimi Slovenci.

Se spomniš svojih začetkov, kje in kdaj si se začel učiti?

Začetka se zelo dobro spomnim. S sedmimi

leti sem se velikokrat kar sam vozil v sosednjo vas, kjer je bil pouk. Takrat smo imeli pouk v stari zgradbi.

Kako si se odločil za slovenski jezik?

Moj dedek Robert je bil Slovenec, a niti on, niti moj oče nista govorila z mano slovensko. Zato sem, preden sem začel hoditi v dopolnilni pouk slovenšče, znal samo štiri slovenske besede. Nekega dne sem se igral s sosedovimi otroki, ki so mi povedali, da hodijo k pouku slovenščine. Ko sem tisti dan prišel domov, sem svoji mami povedal o pouku v sosednji vasi in da se hočem tudi sam učiti slovenščino. Starši so me takoj prijavi. Na začetku sem hodil na pouk s sosedi. Kar hitro so odnehali. Sam pa sem prestopil na kolo. Od takrat naprej sem se sam vsak ponedeljek s kolesom vozil na pouk. Bog mi je dal močno željo v srce, da bi obvladal slovenski jezik. In kdo ve, mogoče bom nekoč živel in delal v Sloveniji.

Na kakšen način si se učil jezika? Si veliko bral? Je bil dopolnilni pouk slovenščine dovolj?

Dopolnilni pouk je bil dober temelj, a ni bilo dovolj. Verjetno zaradi tega, ker doma nismo govorili slovensko. Enkrat na teden je bilo premalo, da bi hitro napredoval. Zato sem po končani maturi šel za pol leta v Slovenijo in tam absolvirati tečaj. Od takrat naprej sem tudi veliko bolj razumel slovnico. Sam sem razvil aplikacijo za učenje slovenske slovnice. Če sem komu pisal v slovenščini, sem vedno pazil na to, da pišem vse čim bolj prav in si pomagal s slovarjem. Dnevno sem začel tudi brati Bibilijo v slovenščini in se zelo veliko pogovarjal s Slovenci. Pri govorjenju mi je pa bilo najpomembnejše, da veliko govorim in ne to, da vse prav povem. Najbolj všeč mi je, če me ljudje med govorom sproti popravljajo, kadar naredim napako. Tako se namreč najhitreje učim.

Vsem včasih pri učenju jezika zaškripa.

Katera stvar v slovenskem jeziku je bila tebi najtežja?

Zelo pomembne v slovenščini so seveda končnice. Tu in tam se mi še vedno zgodi kakšna napaka. Druga stvar, na katero sem se mogel navaditi, so bili osebni zaimki. Nisem jih imel v ušesu in so mi včasih zveneli čisto narobe.

Katere predmete si imel v šoli najraje?

Nisem imel rad samo točno določenega predmeta. Najbolj so mi bili všeč praktične stvari. Ko smo delali pri pouku kaj praktičnega, ko smo delali kakšen eksperiment ... Najbolj všeč sta mi bila ročno delo in likovna umetnost.

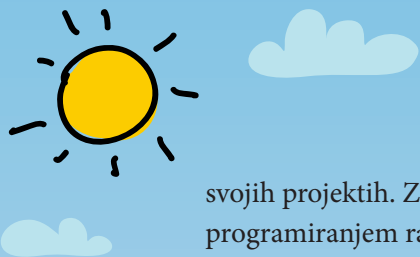
Kakšne so tvoje sanje?

Enkrat bi rad imel svoj atelje za oblikovanje ali design. In v njem delal na zanimivih projektih. Moj cilj je, da bom lahko razvijal dobre dolgotrajne izdelke, ki so fair trade. To pomeni, da za njimi stoji pravična proizvodnja. Po študiju si želim delati v kakšnem podjetju ali ateljeju kot industrijski oblikovalec. Tako bi pridobil pomembne izkušnje. Kasneje bi lahko začel samostojno pot.

Kaj počneš v svojem prostem času?

V prostem času rad delam na različnih

svojih projektih. Zadnje čase se ukvarjam s programiranjem različnih aplikacij. Včasih pridem tudi do kakšnega svojega izdelka. Razvijem pa tudi kakšno idejo ali družabno igro. Zelo rad modeliram letala in jih nato tudi preizkusim v naravi. Pomagam tudi v naši cerkvi pri skavtih in igram bobne pri bogoslužju.

Ali lahko spregovoriva tudi o tvojih izumih? Le nekaj ljudi ve, da si izumitelj v pravem pomenu besede.

Ko se pogovarjamo o stvareh, ki jih izdelujem, raje govorim o svojih projektih. Projekt je zame to, da se z idejo ali tematiko ukvarjam nekaj časa in da iščem, preizkušam različne načine, kako bi to stvar lahko uresničil, izpeljal, izboljšal in nadgradil. S projektom se lahko ukvarjam en dan, nekaj tednov ali pa s premori tudi več let. Seveda je potem tako, da tu in tam nastanejo nove

stari, ki jih lahko vidimo kot izume. Zdaj vam bom predstavil nekaj svojih projektov.

Creative Tool 01

En od prvih izumov je Creative Tool 01. S pomočjo te naprave lahko vsak postane umetnik. Na podlago pritrdimo papir. Nanjo nanašamo barvo, zaradi hitrega vrtenja podlage pa barvo potiska na rob. Tako nastanejo lepe umetnije.

Android Aplikacija: Set kock

To aplikacijo sem programiral s pomočjo programa Thunkable in z njo si lahko narediš svoj set kock. Kocka lahko ima poljubno število ploskev, urediš napis na njih in si jih oblikuješ po želji. Aplikacijo najdete pod www.eliahvalic.ch/androidapps in si jo lahko tudi namestite. Tam so na voljo tudi druge aplikacije, ki sem jih razvil.

Gaussov top: Fizikalni eksperiment za doma

Gaussov top (Gausskanone Steckbausatz) je zanimiva igrača, ki deluje kot eksperiment, ki ga lahko večkrat ponovimo. Opazujemo lahko, kakšen vpliv ima magnet na gibanje jeklenih kroglic. Nato pa set za fizikalni eksperiment tudi pospravimo. Primeren je za igro doma.

Vse ostale moje aplikacije in projekte si lahko ogledate tudi na moji spletni strani www.eliahvalic.ch ali pa na FB in instagramu pod eliahvalic.

Kaj pomenijo številke s katerimi si se predstavil na začetku?

Imam štiri (4) brate in sem tretji (3) najstarejši med njimi. Naša hiša ima številko devet (9). Doma imamo tri (3) želve in šest (6) kokoši. Mislim, da sem izdal vsa števila.

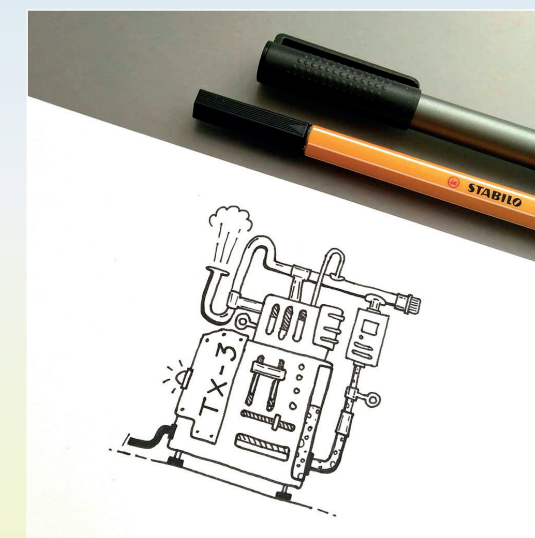
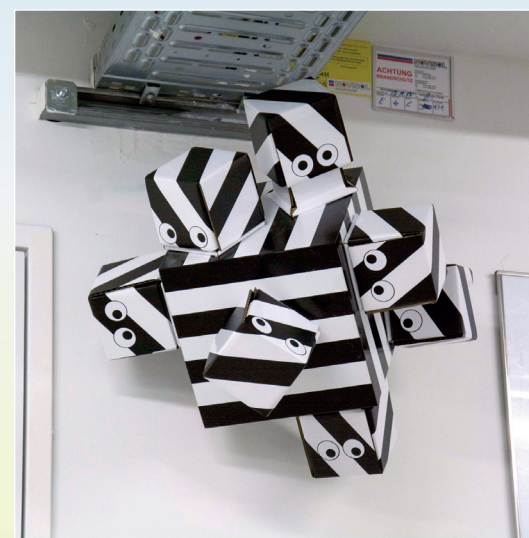
Katera je tvoja najlepša beseda?

Ko sem se začel učiti slovensko, mi je bila najbolj všeč beseda verberica, ker mi je zvenela lepo in ker je to tudi zelo lepa žival.

Kaj bi svetoval učencem, ki se jim zdi slovenščina težka?

Tudi meni je bilo na začetku velikokrat zelo težko. Veliko let sem razumel zelo malo. Toda danes zelo dobro govorim slovensko in razumem skoraj vse. Lahko rečem samo, da naj učenci vztrajajo in se veselijo majhnih napredkov. Bodite čim več časa med Slovenci. Vedno jih tudi dobro poslušajte in se od njih vedno česa naučite. Najbolj pomembno pa je, da je ob učenju veselje in želja po uspehu. Nikoli ne obupajte nad slovenščino.

*Z Elio sem se pogovarjal
Rajko Tekalec*

Gregorjevo in gregorčki

Z gregorjevim smo se tudi letos poslovili od zime in poslali luč po vodi s pomočjo ladjic, ki so jih ustvarjali otroci s starši in učitelji in tako ohranili slovenski običaj tudi v deželi sira in Alp. Kljub omejitvam, smo uspešno priklicali pomlad in dolge sončne dneve. Otroci so z veliko mero ustvarjalnosti in navdušenja ustvarili svoje gregorčke, ki so jih poslikali, opremili z napisi in na koncu po starih šegah »vrgli luč v vodo«. S simboličnim spuščanjem ladjic so pozdravili prihod pomladi in sonca.

Zürich

Šega ima korenine v predkrščanski dobi, vendar se je pri ljudeh uveljavilo prepričanje, da predstavlja prihod pomladi, saj se je po starem koledarju praznovalo na prvi spomladanski dan, ko je svetli del dneva postal daljši. To je pomenilo, da so lahko po tem dnevu dlje časa delali pri naravni svetlobi in ne več samo pri sveči ali pozneje pri petrolejki, pravijo etnologi.

Po legendi, ki se prenaša od ust do ust, je Gregor kot dojenček mlinarju priplaval v lesenem predmetu po vodi. Običaj spuščanja luči po vodi da naravi moč novega rojevanja.

Sv. Gregor je bil zavetnik učiteljev, študentov, glasbenikov, hkrati pa veljal za prinašalca luči. Simbolično bi lahko povezali, da znanje prinaša luč tudi v življenje vsakega posameznika, ki širi in nabira znanje, pa tudi vsem tistim, ki se ukvarjajo z umetnostjo.

Oddelek Embrach

Za gregorjevo so značilne tudi nekatere druge šege. V Prekmurju in Porabju so otroci koledovali, torej hodili od hiše do hiše in prosili za darove. Ti koledniški obhodi so nastali po ogrskem zgledu in so se ponekod ohranili do zadnje četrtine prejšnjega stoletja.

Približno do druge svetovne vojne pa so šolarji v Beli krajini na gregorjevo hodili po hišah, preoblečeni v svatovski sprevod. Darovali so jim jajca in denar.

Tudi slovenski pesniki so ovekovečili gregorjevo v svojih pesnitvah. Oton Župančič je pred več kot sto leti že natančno opisal pomen gregorjevega v Dumi: *“... Na Gregorjevo – otec, še veš? – se ptički ženili so, za šolskim vrtom v mejici gostili se, pili so; midva preko ceste sva slušala ... Čuješ živ-živ? ... Vse to in še več predstavlja zahvalo hvaležnega, ki je po moreči zimi še živ-živ? In se bo lahko ženil.”*

Flota Zürich

Da je bil to pomemben čas v letu, dokazujejo tudi pregovori, ki so se ohranili vse do danes. Za gregorjevo velja, da:

Če breskve pred Gregorjem cveto, trije eno pojedjo.

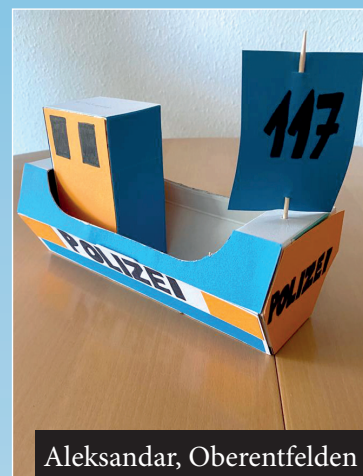
Na Gregorjevo najviški gorjanec na drevo potrka.

Po Gregorju od vsakega vetra sneg skupni.

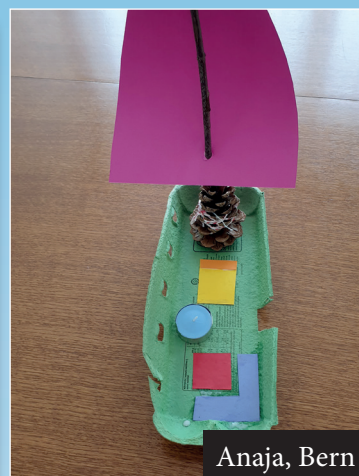
Jasmina Lepoša

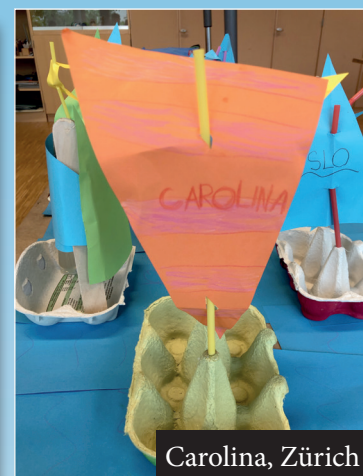
Zürich

Aleksandar, Oberentfelden

Anaja, Bern

Carolina, Zürich

Lara, Zürich

Leonie, Oberentfelden

Logan, Zürich

David, Oberentfelden

Ela, Zürich

Eloy, Oberentfelden

Luka, Zürich

Matteo, Oberentfelden

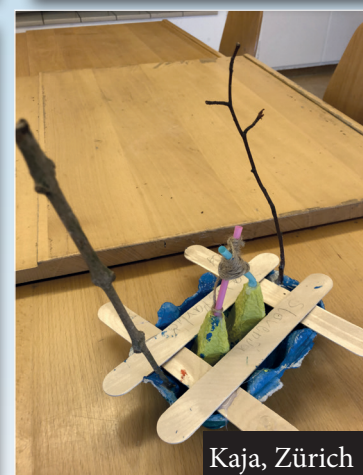
Mia, Bern

Filip, Oberentfelden

Jakob, Zürich

Kaja, Zürich

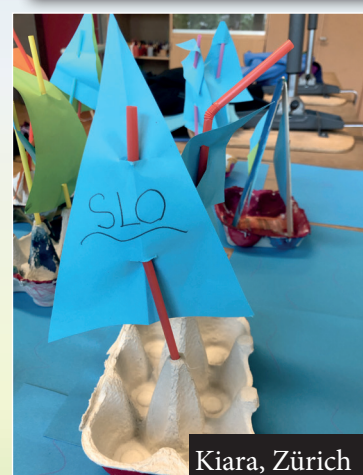
Najla, Bern

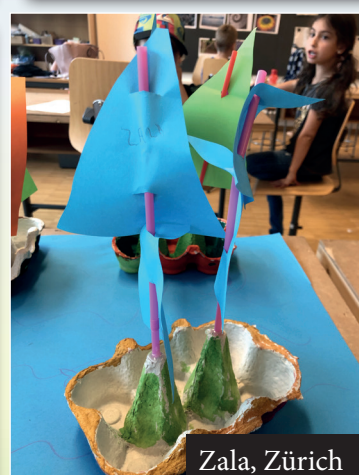
Niklas, Oberentfelden

Noah, Zürich

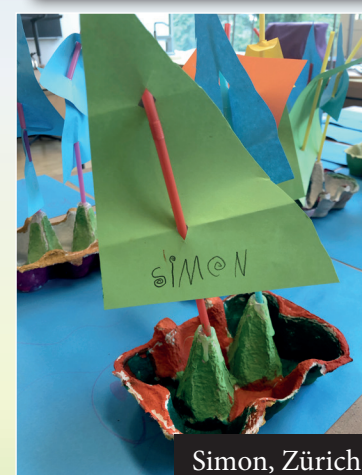
Kiara, Zürich

Zala, Zürich

Lana, Zürich

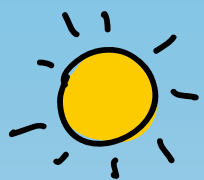
Simon, Zürich

Vanja, Basel

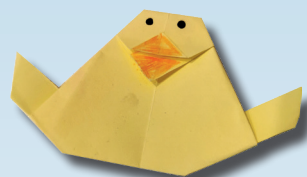
Kiara, Basel

Ku-Ku! Čiv-Čiv! Kra-Kra! Cicido, Cicido! Petpedi, Petpedi!

Slišite ptice? Seveda, na gregorjevo imajo po navadi tudi pravo ptičjo ohcet. Viktor je raziskal, kako se ptice in druge živali prilagodijo na zimo. Leonie in Nina sta pogledali ptice od blizu in jih tudi opisali, ostali učenci pa so ustvarili ptičke po svoji domišljiji. Nastal je ptičji mozaik, poln izvirnih kreacij naših učencev.

Srečno, vsem zaljubljenecem.

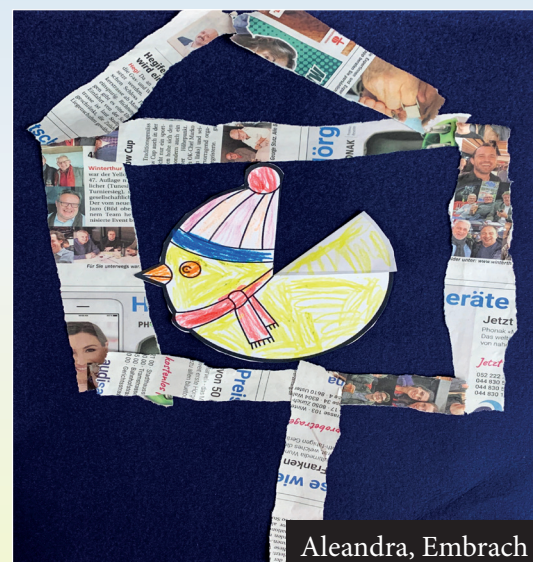
Leonie, Oberentfelden

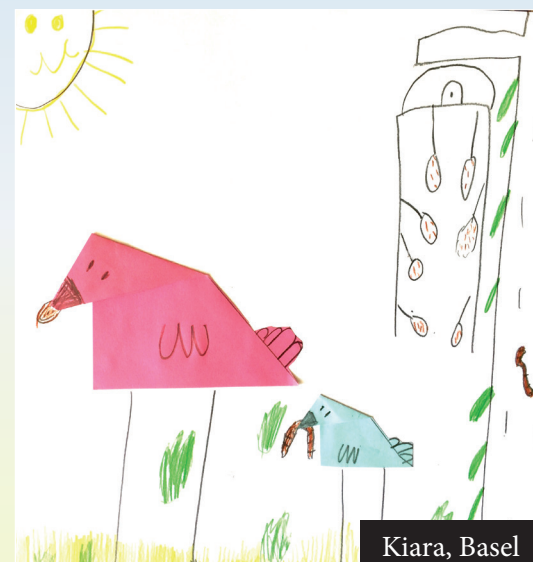
Filip, Oberentfelden

Leonie, Oberentfelden

Aleandra, Embrach

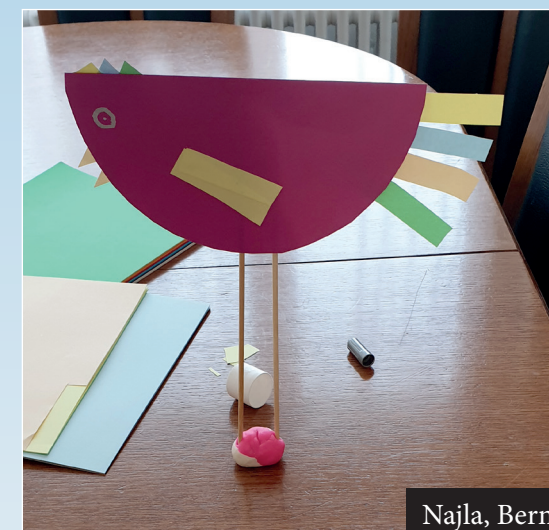
Kiara, Basel

Eloy, Oberentfelden

Matteo, Oberentfelden

Najla, Bern

Eloy, Oberentfelden

Filip, Oberentfelden

Matteo, Oberentfelden

ŠČINKAVEC

Ima kratek in močan kljun. Kljun je zelo močan, saj z njim spretno lusi semena. Vrat je širok, ker je v njem gošča, v kateri se hrana zadržuje. Ta ptica večinoma skoče, le redkokdaj stopica. Je roza in zelo majhen. Peruti so modre, črne in bele barve. Ima črne lička. Zelo lepo poje. Ko ščinkavka izvali mladiča, ji pomaga hraniti mladiča tudi ščinkavec. Te dobluše ptice se hranijo s semeni, plodovi in popki. Včasih pa Lovi tudi žuželke.

Leonie, Winterthur

Ali smemo hraniti ptice pozimi?

Da. Varuhi ptic so sklenili, da če ni koristi, tudi ne škodi. Prebivalcem mest priporočajo, da hranijo ptice in jih ob tem opazujejo. Naravovarstveniki so največ o pticah izvedeli ravno med njihovim hranjenjem. Praviijo tudi, da ljudi hranjenje ptic osrečuje. Poleg tega se tudi bolj povežejo z naravo. Še en razlog več za hranjenje ptic. V veliki Britaniji so opravili študijo, ki je trajala 40 let, je pokazala, da hranjenje ptic dolgoročno pomaga pticam. Tam, kjer se ptice hranijo, ne raste le populacija, opazujemo lahko tudi vedno več vrst ptic. Razlog je vedno pogostejše hranjenje ptic.

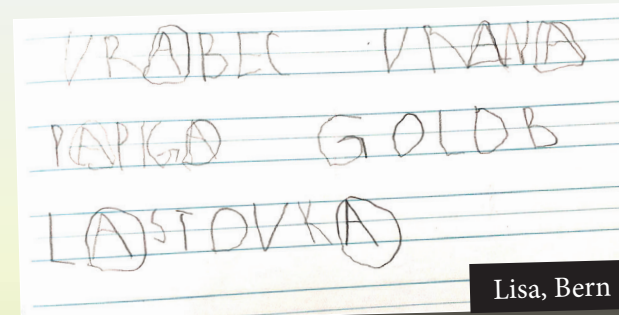
Pri hranjenju ptic obstajajo določena pravila:

- ptice hranimo samo s hrano za ptice,
- hranimo jih samo v ptičjih krmilnicah, da hrana ostane čista in suha,
- nikoli ne hranimo s kruhom ali ostanki hrane,
- ne hranimo jih s slaninami jedmi,
- največ, kar lahko naredimo za ptice je domači naravni vrt.

Ker tudi v vsakdanjem življenju naletimo na večno dilemo, ali smemo krmiti ptice ali ne, ali s tem ne naredimo več škode kot koristi, je Jakob za nas prevedel časopisni članek.

Za vas sem prevedel iz Das Magazin (priloga časopisa revije NZZ).

Jakob, Luzern

Lisa, Bern

Sinica je ptica pevka. Živi v Evropi in Aziji. Pogosto je najdemo v krmilnicah. Zgornja stran ptice je rumenozelene barve. Spodnja pa je rumena, z modrozelenim repom. Rada ima gozdove, vrtove, grme, parkse, sadovnjake in naselja, celo v pašnih območjih. Sinica se oglašuje ti-čerr, ti-čerr. Poleti se hrani v glavnem z žuželkami, pozimi pa s sadjem in z drugimi semeni.

Nina, Winterthur

Živali pozimi

Mi rečemo, da živali pozimi spijo. Ljudje govorijo narobe, ker če bi spale, bi se čez osem ur zbudile. Živali, ki grejo v zimsko spanje, veliko pojejo, da bi dobile velike mase maščobe. Maščobo potrebujejo, da preživijo med zimskim spanjem, ker v spanju niso aktivne in ne grejo jesti. Mi tudi rečemo, da ptiči odletijo, ker jim je mraz. To je tudi narobe! Ptiči odletijo na jug, ker pri nas ne dobijo več hrane zaradi snega. Potovanje živali kot so ptiči, metulji, ribe, kiti in morski psi je nekaj čisto običajnega. Metulji potujejo čez 1000 kilometrov iz Amerike v Mehiko.

Ptice, ki živijo v zelo mrzlih predelih, imajo belo perje. Živali pa belo dlako, dlako brez barvila in zato svetel kožuh. Živali se torej različno prilagajajo na zimske razmere.

Ptice ki se ne selijo, imenujemo ptice stalnice. To so na primer domači vrabec, zelena žolna, veliki in mali detelj, navadne šoja, velika sinica, taščica, brglez, lišček, čopasta sinica, močvirska sinica, plavček, menišček, kos, skobec, krivokljun, gozdni jereb, vodomec, lesna sova, in drugi. Druge ptice imenujemo selivke. Velikokrat je težko ločiti stalnice od selivke. In tudi ptice selivke od ptic stalnic. Klateži nimajo stalnih selitvenih poti. Ena taka ptica selivka je mali krivokljun, ki se pri iskanju hrane klati več kot 100 kilometrov daleč. V majhnih jatah se pojavijo povsod tam, kjer bogato semenijo iglavci. Tudi čas gnezdenja je zelo nereden in pogosto gnezdiijo sredi zime. Po končanem gnezdenju se »klatijo« naokrog.

Viktor, Embrach

Lisa, Bern

KOS

Kos ima dolg kljun. Njegov rep je srednje dolg in raven. Okrog oči je rumena. Samica je rjave barve. V Evropi in v Sloveniji živi na vrhu. Včasih pa tudi v gozdu in na kmetijskih posejkih. Gnezdi najraje na drevesu, grmu ali hiši. Gnezdo ima obliko skodelice. Gnezdo naredi iz trave, doda pa tudi ostanki polivinilastih vrečk ter ga učvrsti z blatom. Če in Mami hranite svoje otroke z žuželkami, črvi in deževniki in celo majhne ribice, lišče sadje in jagode.

Nina, Winterthur

TAŠČICA

Živi v Evropi. Zelo lepo poje. Velika je od 12 do 14 cm. Kljub temu, da je majhna, se zelo rada bori. Živi v gozdu, vrhu in grmovju, kjer je dosti hrane. Deževniki, opsonice, strige... Gnezdi v gozdu. Gnezdo lahko najdemo tudi na okenski polici ali v cvetličnem lonku v bližini našega doma. Zelo rada živi sama. Nima rada prijateljev. Zlasti spomladi so bojuna in se slepejo med seboj. Čez zimo odletijo v tople kraje. Ima oranžen vrat in peresa, trebuh pokrivajo sivi peresa, po hrbtu in glavi pa je rjave barve.

Nina, Winterthur

Učili smo se doma

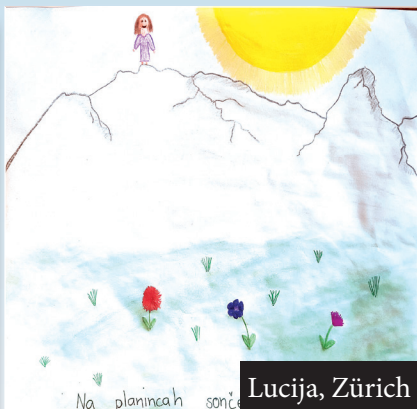
Med časom, ko smo se učili na daljavo, smo praznovali veliko noč in ustvarili zajčke, pisanice, pekli potico, sprehodili smo se skozi pomlad, spoznali cvetlice, se podali v gozd, migali in telovadili doma in na vrtu, peli pesmico Na planincih, se poglobili in spoznali naša domovanja in

hiše, risali in barvali po navodilih, rezultate pa lahko pripišemo bralnemu in slušnemu razumevanju. Ogledali smo si slovenske risanke in filme, reševali interaktivne naloge na spletu, reševali križanke in dopolnjevali besedila z besedami. Brali smo besedila, odgovarjali na vprašanja in poustvarjali. Še bi bi lahko naštevali, vendar je pomembno predvsem to, da smo razvijali svojo kreativnost, se marsičesa naučili in niti malo nam ni bilo dolgčas. Po vsem tem času, pa smo bili veseli, da smo se spet lahko družili v razredih in skupaj zaključili šolsko leto.

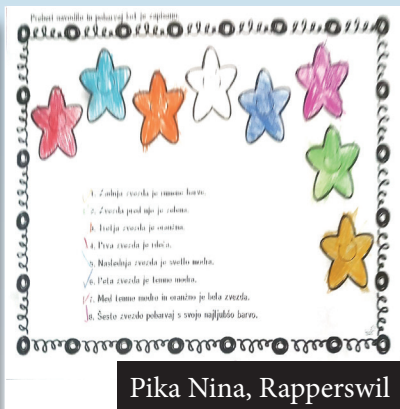
Jasmina Lepoša

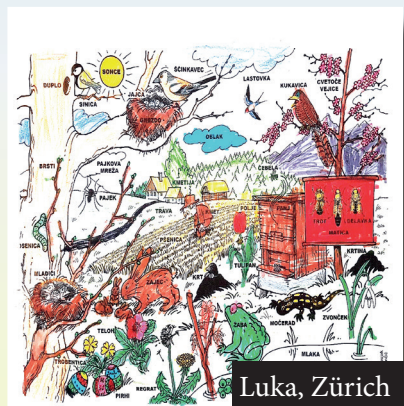
Kaja, Zürich

Na planincih sonč Lucija, Zürich

Pika Nina, Rapperswil

Luka, Zürich

Filip, Zürich

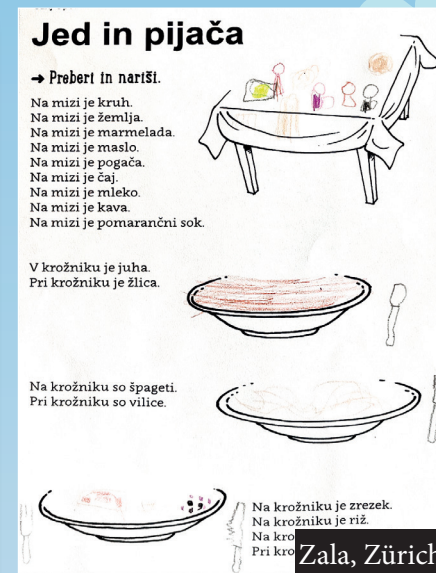
Filip, Zürich

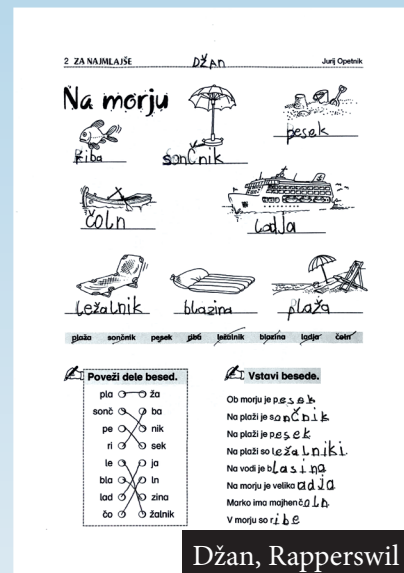
Zürich

Zala, Zürich

Zala, Zürich

Džan, Rapperswil

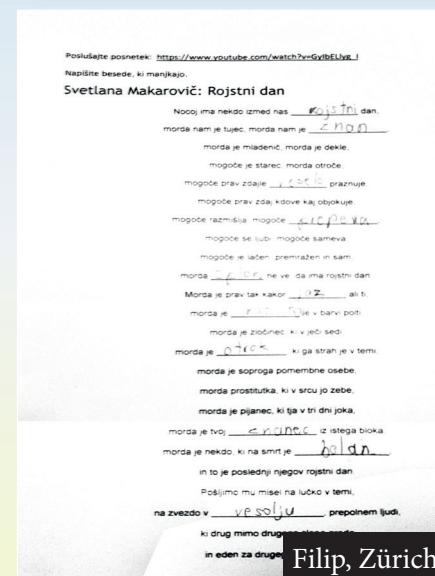
Lian, Kreuzlingen

Lena, Zürich

Julian, Zürich

Filip, Zürich

Džan, Rapperswil

NALOGE SEM DOBILA
PO INTERNETU. ZANIMI-
VE.

Aleandra, Embrach

MAMI MI
JE POMEM-
BNO.

Mark, Embrach

Bilo je čudno. Nekaj časa je trajalo, da sem
se navadil. Na začetku je bilo veliko naloge
polj pa manj.

Anej

Anej, Feldkirch

Naloge sem dobil preko interneta
in se mi ni dopadalo. Delal sem več
kot 4 ur naloge na dan. V prostnem
času sem veliko kolesaril. Šel sem
z mojim prijateljem ven poljati
z dvema metrima distance. Nisem
smel iti povsod in to ni bilo dobro.
Treninga nogometa tudi ni bilo zaradi
koronavirusa.

Viktor, Embrach

Z DRUŽINO SMO
BILI DOMA. MALO
SMO BILI NA BALKONU.
IMEK SEM BOLJ SREČNJE
NALOGE. MARK

Mark, Luzern

DELAL SEM
EKSPERIM-
ENTE
TRISTAN

Tristan, Luzern

Oči je šel v šolo in mi
prinese veliko nalog. To mi je
bilo všeč.

Sienna, Embrach

Dobili smo naloge po računalniku.
Sem imela več časa kakor v šoli. Jaz
sem doma bila. Jaz sem hotela v
šolo samo zaradi corona virusa nisem
mogla v šolo. Meni ni bilo lepo.
Samo jaz sem mogla doma biti.

Corina, Embrach

Ni mi bilo všeč. Doma
sem moral delati naloge.

Jurij

Jurij, Fledkirch

Z MAMI SE SE UČIL
LEON

Leon, Embrach

BIL SEM DOMA. DOBIL
SEM TONKO NALOGE.

Igor, Embrach

DOMA SEM DELELA NALOGE
ZA VRTEC Z BABI SEM
SE IGRALA, SPOMIN.
LANA

Lana, Luzern

Moj čas v coroni

Včasih smo imeli pouk preko ZOOMA.
Slovenščino pa preko Skypea. Bolje bi bilo
da bi ga imeli v šoli. Imela sem zato več
časa za igrati. Igrala sem se z Aleandro.
In včasih sem šla z moje prijateljico
z biciklom ali pa z rolko. Meni se je
to zelo dopadalo. Ker zdaj več nimam
toliko časa za igrati. Ker imam tudi
popoldan šolo in dosti naloge. Meni se to
ni dopadalo, ker nimam učiteljice tu, da je
lahko vprašam. In težko je bilo vedno vse
v SharePointu pogledati in vse spet učitel-
jici poslati. To je mi naj bolj težko bilo.
Rada sem samo imela, če smo nekaj
ustvarjali. Jaz sem zelo vesela, da smo
zdaj že spet v šoli.

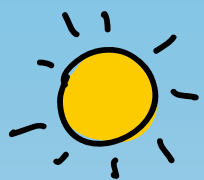
Leoni

Leoni, Embrach

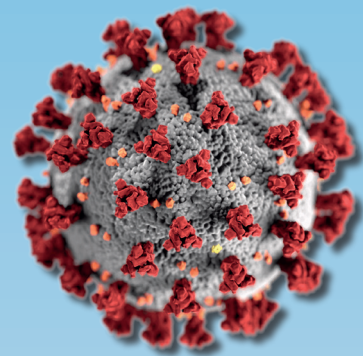
MEĐ KORONA KRIZO SEM
ŠEL ISKAT STVARI V ŠOLI.
IN SEM NAREDIL NALOGE DO
KOSILA. POTEM SEM SE IGRAL
S PRIJATELJI.

Leonard

Leonard, Luzern

Koronavirus

Kaj je virus?

Ljudje so že od nekdaj vedeli, da nekaj, kar povzroča bolezni, ne morejo videti s prostim očesom. V letu 1370 so lahko opazovali virus pod elektronskim mikroskopom. Te nenavadne zajedavce so poimenovali virus (po latinsko: sluz, strup, sok). Virus se v laboratoriju namreč ne more sam razmnoževati. Za to potrebuje gostitelja (človeka, žival ali rastlino). Tam, kjer so živa bitja, tam so tudi virusi.

O virusih, ključavnicah in človeških celicah

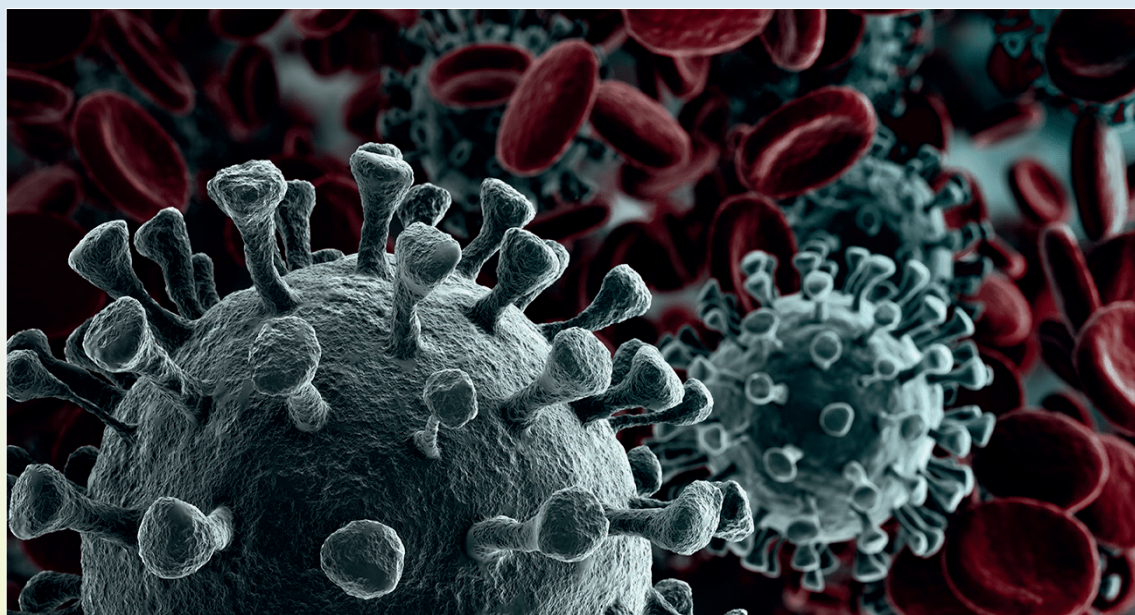
Ljudje smo sestavljeni iz celic. Človeško celico si lahko predstavljaš kot rumeno tenis žogico. Celica je sestavljena iz beljakovin, rumen kosmat plašček, to je ovojnica celice. Virus je mnogo manjši od teniške žogice. Rekli smo že, da ga s prostim očesom ne moremo videti. Da se virus lahko razmnožuje, rabi gostitelja, v tem primeru človeško celico. Ko virus pride v telo do celice, ki jo hoče okužiti, jo odklene s ključmi (na sliki vidimo to kot izrastke) na virusu. V celici potem prevzame vodstvo in ukaže celici, da naj »tiska« virus in ga pomnoži. Po »tiskanju« celica umre in vsi virusi skočijo ven in si poiščejo nove celice. Tako je v telesu vedno več virusov.

Kako lahko preprečimo, da se virus razmnožuje?

Umivamo si roke z milom ali si jih razkužujemo. S tem virus ubijemo ali mu pa uničimo ključ, brez ključev tudi ne more preživeti. Sledi dokaz z eksperimentom.

Ostanite zdravi!

Jakob, Luzern

Zakaj si moramo umivati roke?

Koronavirus je med nami. Sedaj si trudijo odkriti cepivo. V šoli in doma pa se najlažje zaščitimo pred virusom, tako da si umivamo roke. Mnogim je težko razumeti, zakaj. Zato smo naredili preprosti eksperiment.

Za eksperiment potrebujemo:

- barvne mrvice,
- dvostranski lepilni trak,
- alu-folija,
- voda,
- milo.

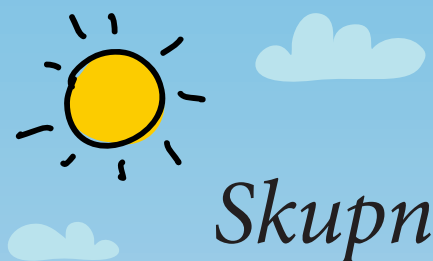
1. Iz kuhinje vzemi prostorno skledo, alu-folijo, barvne mrvice in dvostranski lepilni trak.
2. Iz alu-folije naredi kroglico.
3. Vzemi dvostranski lepilni trak in z njo oblepi kroglico iz alu-folije.
4. Kroglico povaljaj v barvnih mrvicah.
5. Pripravi si mešanico vode in mila. Milnico dobro premešaj.
6. Kroglico daj v milnico.
7. Med plavanjem modela virusa oz. žogice opazuj, kaj se dogaja.

Če si neučakan, ti lahko zaupam podrobnosti:

Alu-folija predstavlja jedro koronavirusa. Lepilni trak predstavlja njegovo ovojnico in mrvice predstavljajo ključ s, katerimi si virus odklene ključavnice na stenah naših celic v telesu. Kot lahko vidimo v eksperimentu, milnica uniči mrvice – ključ virusa. Ti razpadejo. Tako si v telesu na vratih naših celic ne morejo odkleniti ključavnic. Zato lahko sklepamo, da milo odlično uničuje viruse, ki se z dotikanjem predmetov nahajajo povsod. Za začetek je torej odlično, če si roke večkrat umivamo z navadnim milom.

Matevž Zajc, Luzern

Skupna akcija za 20. maj, svetovni dan čebel

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Bernu je letos obeležilo 20. maj, svetovni dan čebel, na zanimiv in svojevrsten način, in sicer s Facebook kampanjo. Zaradi koronavirusa nismo mogli organizirati klasičnih javnih dogodkov, vendar tega nismo videli kot oviro, ampak kot edinstveno priložnost za alternativni način promoviranja slovenskega čebelarstva in pomena čebel. K Facebook akciji smo najprej povabili slovenska društva v Švici ter učiteljici in učitelja dopolnilnega pouka slovenščine v Švici, ki so se na naše veliko zadovoljstvo z navdušenjem odzvali in motivirali tako otroke kot odrasle učence dopolnilnega pouka slovenščine, da so pripravili raznovrstne prispevke za kampanjo.

Izvirni prispevki so med drugim vključevali različne umetniške izdelke mlajših učencev, pogumno deklamiranje in petje slovenskih pesmi, poučne predstavitve o slovenskem čebelarstvu in čebelnjakih, avtohtoni kranjski sivki ter o pionirju slovenskega čebelarstva Antonu Janši. Pri kampanji so sodelovali tako mlajši kot starejši. Učenec dopolnilnega pouka Urs Hammer, ki je zavzeti čebelar, je tudi razkazal svoj čebelnjak in postopke izdelave medu. Poučen je tudi prispevek, ki vsebuje intervju s slovenskim čebelarjem Hermanom Kisilakom, čebelarjem po duši in srcu, ki je odgovarjal na vprašanja, ki so jih pripravili radovedni učenci. Različne zanimive, pristrčne in igrive prispevke so učitelji spretno zmontirali v kratke video posnetke, ki smo jih objavljali 20. maja čez celoten dan. Skupno smo objavili 23 posnetkov, ki so jih obiskovalci Facebook strani veleposlaništva vneta pregledovali in nam v naše veliko veselje pošiljali pozitivne povratne informacije.

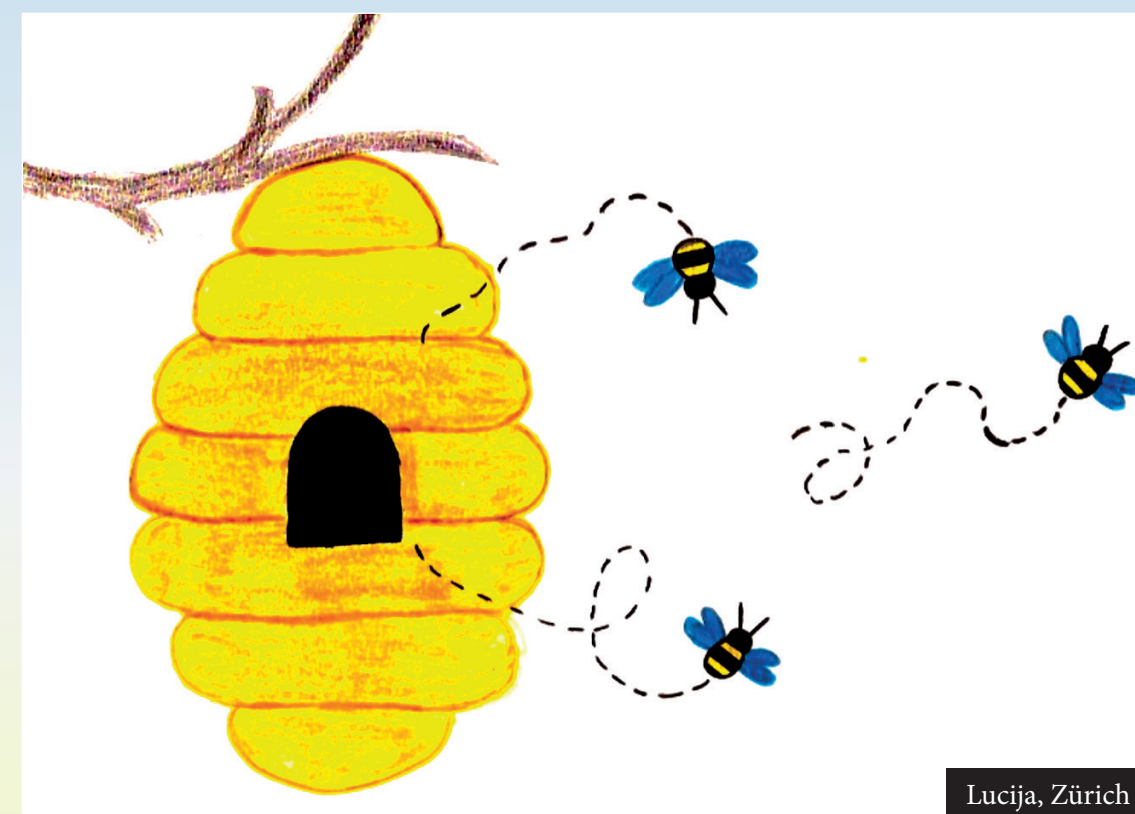

Promoviranje pomena čebel ni muha enodnevnica. Slovenija si že leta prizadeva za širjenje sporočila o pomenu čebel in za njihovo ustrezno zaščito. Na pobudo Slovenije je Generalna skupščina Združenih narodov 20. decembra 2017 soglasno razglasila 20. maj za svetovni dan čebel. Tako se Ministrstvo za zunanje zadeve in slovenska diplomatsko-konzularna predstavništva po svetu vsako leto še posebno na svetovni dan čebel zavzemajo za širjenje sporočila o ključnem vlogi čebel in opraševalcev pri pridelavi hrane. Veseli nas, da nam je tokrat uspelo to prikazati z neprecenljivo pomočjo marljivih učencev slovenskega dopolnilnega pouka in njihovih učiteljic Anje Dobrovc in Jasmine Lepoša ter učitelja Rajka Tekalca, ki ne učijo le zakladnice slovenske kulture in jezika, ampak imajo skupaj z veleposlaništvom povezovalno vlogo v slovenski skupnosti v Švici.

“In kdo so ti cicibani, ki nikoli ne razgrajajo in mamici ne nagajajo in učiteljem pomagajo?” Naši pogumni učenci, ki so sodelovali na Facebook kampanji so: Viktor, Corina, Eva, David, Aleandra, Leoni, Tai, Nick, Nina, Leon, Matevž, Jakob, Mirjam, Leonard, Max, Leo, Filip, David, Aleksandar, Niklas, Neža, Ajda, Naja, Kiara, Lisa, Najla, Mia, Lp Aline, Noel, Tim, Zala, Ela, Lana, Luka, Lara, Kaja in Lucija.

Posebna zahvala vsem učencem in njihovim staršem, učiteljem ter ostalim, ki ste z nami sodelovali.

*Tjaša Deleja Balja
Ministrica svetovalka*

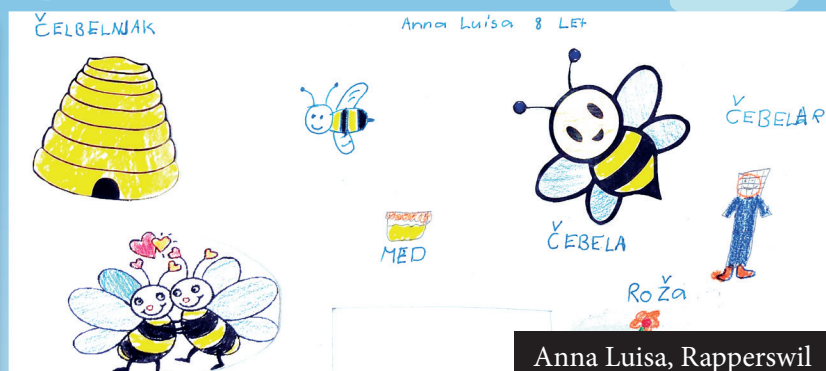

Lucija, Zürich

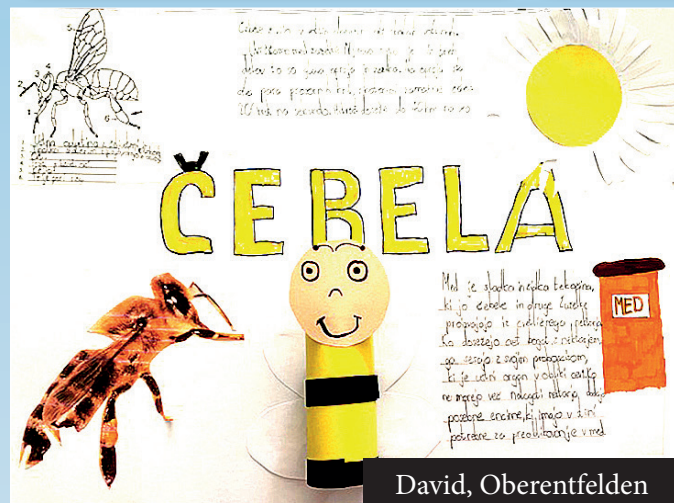

Aleksandar, Oberentfelden

Anna Luisa, Rapperswil

David, Oberentfelden

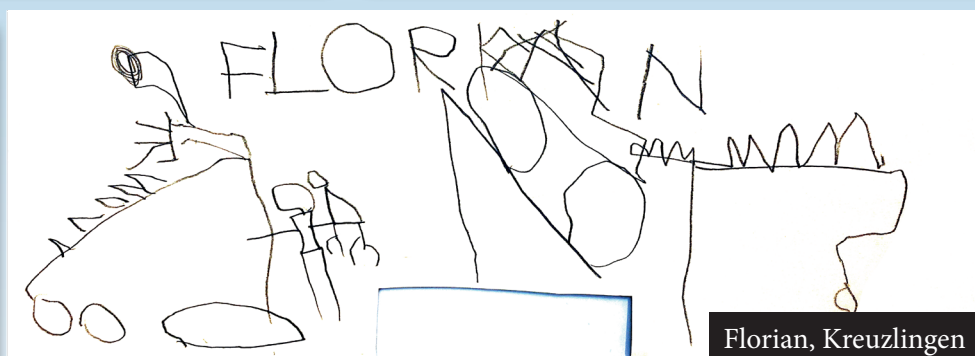
Ela, Zürich

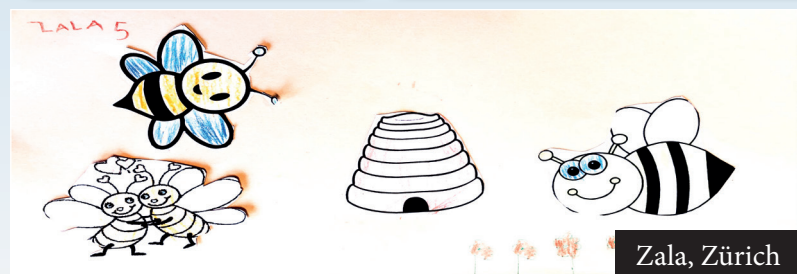
Filip, Zürich

Filip, Oberentfelden

Florian, Kreuzlingen

Zala, Zürich

Kaja, Zürich

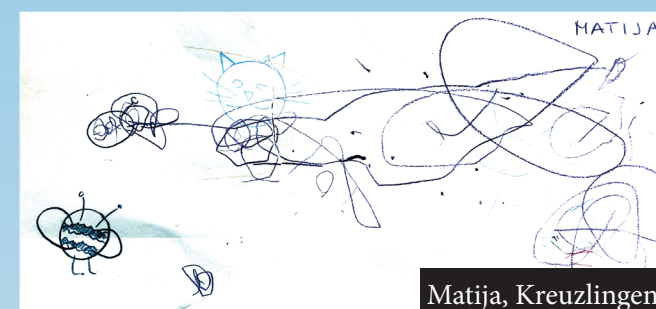
Niklas, Oberentfelden

Pika Nina, Rapperswil

Tia, Kreuzlingen

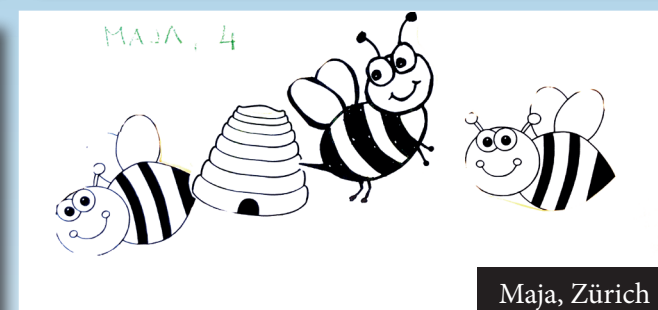
Matija, Kreuzlingen

Noah, Zürich

Lukas, Kreuzlingen

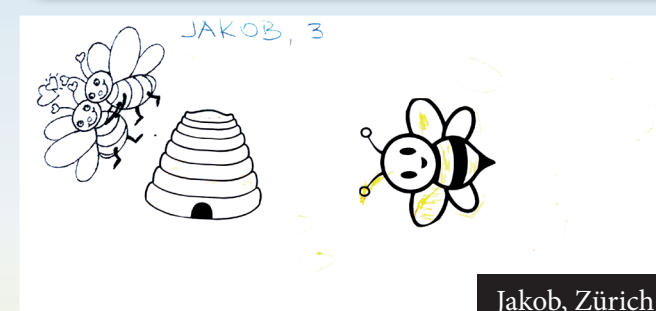
Maja, Zürich

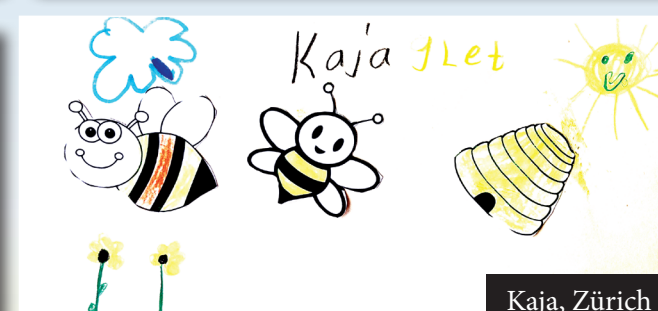
Lena, Zürich

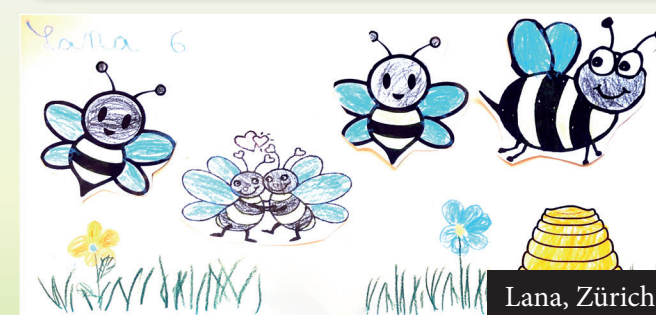
Luka, Zürich

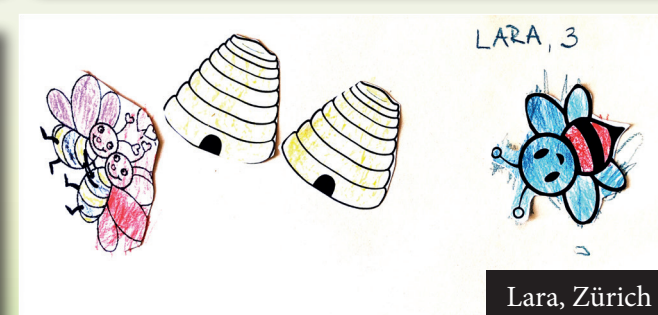
Jakob, Zürich

Kaja, Zürich

Lana, Zürich

Lara, Zürich

Nadja Kaki

Kdo sem?

Majhna žival ti pripoveduje o svojem življenju.

Uganeš, katera je?

Kadar te **pišim**, se samo branim.

Sem **koristna** žival.

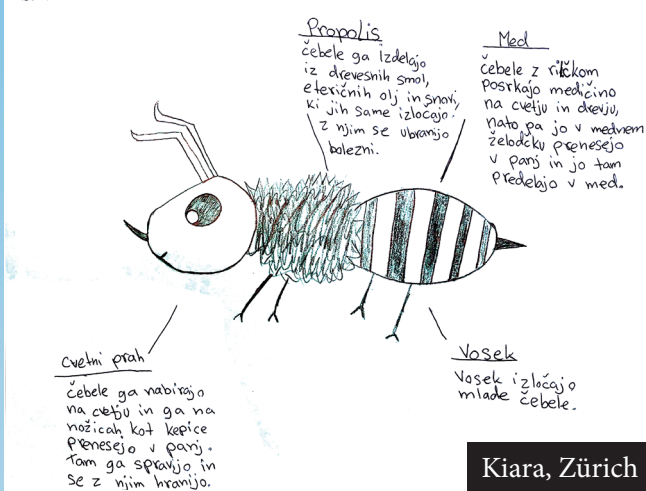
S svojo veliko družino živim v **panju**, ki nam ga pripravi **čebelar**. **Čebele** delavke cel dan nabiramo **cvetni nektar** in **cvetni prah**. Naš glavni pridelek je **med**.

Vstavi manjkajoče besede:

med, panju, koristna, cvetni nektar, pišim, čebelar, čebele, cvetni prah

Filip, Zürich

Kiara

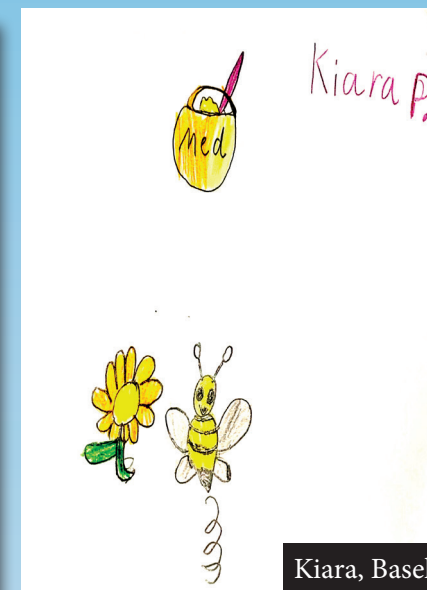
Kiara, Zürich

Lana, Zürich

Luka, Zürich

Kiara, Basel

Nadja Kaki

1 of 1 sem?

Majhna žival ti pripoveduje o svojem življenju.

Uganeš, katera je?

Kadar te **pišim**, se samo branim.

Sem **koristna** žival.

S svojo veliko družino živim v **panju**, ki nam ga pripravi **čebelar**. **Čebele** delavke cel dan nabiramo **cvetni nektar** in **cvetni prah**. Naš glavni pridelek je **med**.

Vstavi manjkajoče besede:

med, panju, koristna, cvetni nektar, pišim, čebelar, čebele, cvetni prah

Lana, Zürich

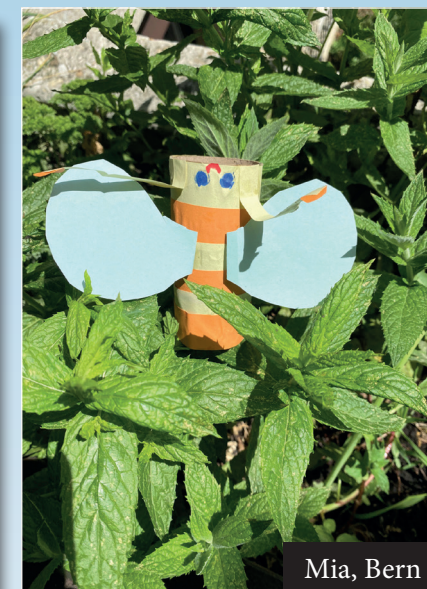
Tai, Winterthur

Lara, Zürich

Leoni, Oberntfelden

Mia, Bern

PRIDEN KOT ČEBELA.

med

- samostalni
- moški spol

1. imenovalnik	med
2. rodilnik	medu
3. dajalnik	meda
4. tožilnik	medu
5. mestnik	med
6. orodnik	medom
- ženski spol

1. imenovalnik	čebela	čEBELE
2. rodilnik	čebela	čEBEL
3. dajalnik	čebeli	čEBELI
4. tožilnik	čebela	čEBEL
5. mestnik	čebeli	čEBELAH
6. orodnik	čebelo	čEBELAMI

čebela

- samostalni
- ženski spol

1. imenovalnik	čebela	čEBELE
2. rodilnik	čebela	čEBEL
3. dajalnik	čebeli	čEBELI
4. tožilnik	čebela	čEBEL
5. mestnik	čebeli	čEBELAH
6. orodnik	čebelo	čEBELAMI

BREZ ČEBEL NI SADIJA
Uporabi besede v povedi.

NAJBOLJ ZNANA ČEBELA JE KRALJSKA SIVKA.
ČEBELA VE, KJE DO NAŠA NEKTAR.
PRUTNICE ČEBELE SO TANKE.
ČEBELARJI DAJO ČEBELAM SADIJE.
ČEBELAR ZIDA ČEBELAM GEBELNIAK.
ČEBELAR SKRBI ZA ČEBELE.
PRI ČEBELAH JE NEVAŽNO KOROHO BITI PRIDNI.
S ČEBELAMI PRIDAMO DO MEDU.

SIMONA, STEPHANIE, BELJA, JOSE, LUKE

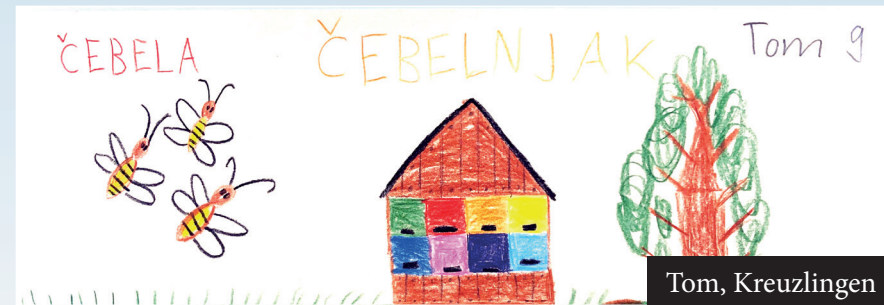
Simona, Stephanie, Belja, Jogle, Luka, Zürich

Delavka leta s cveta na cvet.
Trati so moške čebele,
Kraljica leže jajca.
Čebele živijo v Panju.
Med je sladek.
V satje je med.
Na drevesu je roj čebel.
čebelar skrbi za čebele.
V čebelnjak so panji.
Čebele srkajo nektar.
Xma

Lara, Zürich

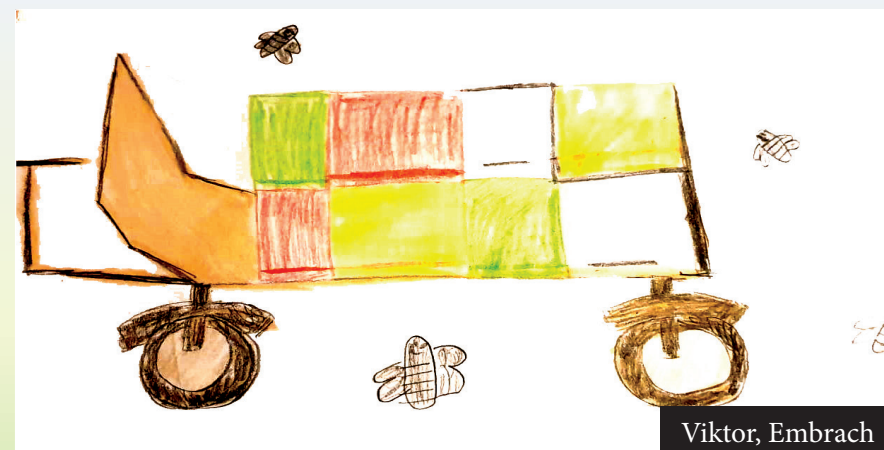
Lisa, Bern

Tom, Kreuzlingen

Kiara in Neja, Bern

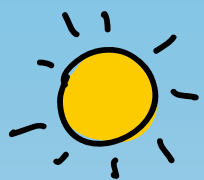

Viktor, Embrach

Niklas, Oberentfelden

Intervju s čebelarjem

Učenci DPS so v času pouka na daljavo in v okviru dogodka Svetovni dan čebel, napisali vprašanja za intervju s čebelarjem. Da bi dobili karseda pristne odgovore, sem se odpravila na Goričko in obiskala turistično kmetijo Čebelji gradič v Rogaševcih. Prva me je prijazno sprejela hišna zlata prinašalka, nato še prijaznejši vnuk čebelarja. Hitro se je pridružil še gospod Herman in družno smo se odpravili na ogled kmetije, kjer poleg milijonov čebel domujejo tudi zajci in različna perjad. Na

idiličnem Goričkem čebelam ni težko najti paše. Trava okrog hiše in gospodarskega poslopja se kosi šele, ko travniške cvetlice ponudijo vso gostijo čebelam, čmrljem in drugim žuželkam.

Na vprašanja je gospod Herman odgovarjal kar v čebelnjaku opremljenem s posteljo, na kateri lahko sedite, ležite, ob njej stojite in v vseh položajih uživate pesem čebel in dihate api zrak. Prava terapija za pljuča in mentalno zdravje. Človek bi kar prenočil tam, kar je tudi dovoljeno.

Za intervju so zaslužni predvsem Zala, Lana, Kiara, Filip in Tim iz oddelkov Zuerich in Rapperswil.

Imate v čebelnjaku tudi kranjsko sivko?
Slovenci imamo le kranjsko sivko.

Kako se loči kranjska sivka od ostalih čebel?

Sama beseda pove. Siva je. Nemška čebela je bolj črna in črtasta, italijanska pa je rumena. To so tri vodilne skupine. Seveda obstajajo tudi afriške čebele, ki so agresivnejše. Prihaja do pogostih napak, ko se rišejo rumene čebele, naša čebela je siva. Kranjska sivka je miroljubna. Imel sem prijatelja v Nemčiji, ki sem ga obiskoval. Seveda je imel nemške čebele. Tam sem opazil, da njihove čebele letijo na vse strani, naše čebele pa se držijo skupine in satja. Niso napadalne, so zelo miroljubne. Tudi kar se tiče razmnoževanja, so zelo pridne. Zelo hitro se razmnožujejo. Naše čebele imajo same najlepše lastnosti.

Vprašanja slovenskih otrok v Švici

Kako se razdelijo čebele, če je v panju več matic? Kako vedo čebele za katero matico naj se odločijo?

V čebelji družini je vedno samo ena matica. Mama je ena sama. To je lep izrek, ki je tudi resničen. Zgodi pa se, da je v čebelji družini premalo prostora in se kljub temu izleže nova matica. Takrat zapusti čebeljo družino s polovico starejših čebel stara matica. V panju ostane mlada matica, to je potem mlada čebelja družina. Stara matica s svojimi čebelami zapusti panj in se po navadi namesti na kakšno drevo, kjer jih čebelar pobere in namesti v nov panj.

Koliko čebel živi v enem panju?
Trideset do štirideset tisoč.

Kaj je matični mleček in kako se ga pridobiva?

Matični mleček je hrana za mlado matico. Sama beseda pove, da je matični mleček in

to v matičniku, ki so ga čebele pripravile, da bi v njem matica zaleгла jajčeca. Najprej dajo tja čebele matični mleček. To izločijo iz svojega trebuščka, ravno tako kot med, vendar je matični mleček druga stvar. Ko je to v posteljici, matica zaleže tja jajčece, to čebele dokrmijo in pokrijejo, matica poje matični mleček, se razvije, dobi vse ude in po šestnajstih dneh se izleže. Zaradi drugačne hrane se izleče matica in ne navadna čebela. Matica vedno izlega enaka jajčeca. S hrano in velikostjo celice čebele določijo ali se bo izlegla matica, trot ali čebela. Če želimo matični mleček jesti ljudje, moramo vzeti mleček iz celice. Za pridobitev matičnega mlečka nastavimo več matičnjakov. Čebele te napolnijo z matičnim mlečkom, ki ga čebelar vzame ven in ga shranjuje. Za to je potrebno veliko dela in vstrajnosti, zato je matični mleček tako drag.

Koliko čebel imate?

Vračam nalogo. Izračunajte. Imamo triinšestdeset čebeljih družin in če smo prej rekli, da je v eni od trideset do štirideset tisoč čebel, koliko čebel imamo? Veselo na delo.

Imate tudi nove, mlade čebele?

Ja, mi skrbimo za to. Imamo porodnišnico, kjer se v šestih mladih družinah izlegajo mlade matice. Za podmladek je potrebno skrbeti.

Koli let živijo čebele?

Čebela ne živi dolgo. Čebela živi samo dneve. Matica živi tri do pet let. Čebele živijo štirideset dni. Razen čebele, ki so zimske čebele, ki se izlegajo jeseni in z matico preživijo zimo do naslednje pomladi. Ker ne delajo veliko in je njihovo edino delo skrb za matico in jo krmijo, ker se matica niti ne prehranjuje sama. Ker ne hodijo v naravo nabirat medu in doma hranijo matico, preživijo zimo. Poletne čebele so kratkoživne, ker čebela tudi do dvajsetkrat

dnevno leti v naravo, posrka medicino ali prinese na nogah cvetni prah in to vse prinese v panj, zato se hitro iztroši.

Ali so vas čebele že velikokrat popikale?

Vsakega, ki dela s čebelami, čebele tudi pičijo. Ne zato, ker bi čebele tako želele, temveč si včasih nepazljiv, primeš čebelo, jo stisneš in seveda te piči. Zgodi se tudi, da se čebela zaleti vate in te zato piči.

Kako ste oblečeni, ko greste k čebelam?

Kakor kdaj. Ko imamo obiske in pridejo otroci ter ostali gostje, sem oblečen navadno, vsakodnevno. Gostje pa dobijo čebelarske klobuke, ker jih je strah. Če gostje vidjo, da mene ni strah in ne potrebujem posebne opreme, se tudi sami boljše počutijo. Posebno zaščito imam samo, ko pobiramo med, da delo hitreje teče. Če odpreš panj, ni potrebna zaščita. Čebele opravljajo svoje delo in se ne dajo motiti. Proti večeru, ko se vračajo nazaj v panj, jih je več, čez dan pa ni nobenih težav.

Kako dolgo se ukvarjate s čebelarstvom?

Celo življenje. Že moj dedek je imel čebele. Ko sem hodil v peti ali šesti razred je umrl. Takrat je čebelarstvo propadlo. Ko sem bil star petnajst let in sem bil vajenec, pa sem že imel svoje čebele. Sedaj sem slavil že čebelarskega abrahama.

Čebelnjake delate sami?

Ne, to delajo mizarji. To morajo delati strokovnjaki z izkušnjami.

Kako čebela iz cvetnega prahu naredi med?

Cvetni prah ostane cvetni prah. Medicina pa je med. To sta dve različni stvari. Na nogicah prinesejo cvetni prah, ga dajo v celice in cvetnemu prahu niso nič dodale. Medicino pa iz narave prinesejo v svojih trebuščkih, dajo v celico in potem dodajo zraven še svoj del, zato vegetarijanci ne jedo medu. Ker je med živalskega izvora. Jedo pa cvetni prah, ker cvetnemu prahu čebela ni ničesar dodala.

Koliko vrst medu obstaja na svetu?

Hmmm, kdo bi vedel. Veliko. Kamor koli se odpraviš po svetu, so tam različne cvetlice. Marsikatera cvete na primorskem in je pri nas ni. Tudi v Grčiji rastejo drugačne rastline. Sin je bil v Izraelu in zabičal sem mu, da ne sme domov, ne da bi obiskal tam kakšnega čebelarja. S seboj je prinesel med in sedaj, ko dobim goste iz Izraela s ponosom pokažem, da imam tudi med iz njihove države. Ker so druge cvetlice je drugačen med.

Tudi v Sloveniji imamo različen med. Okrog Ljubljane in Celja ni akacije, zato pa imamo Prekmurci največ akacije. Tudi Primorci imajo nekaj akacije.

Kostanj, lipa, cvetlični med, med oljne repice, je med, ki ga je pri nas veliko. Tudi med hoje. Ta je poseben, ker ni cvetlični. Ima posebno uš, ki izloča medicino in jo čebele pobirajo iz iglavcev. To je med posebne vrste. Vsak posebaj pa je zdrav in ima svoj okus.

Najpomembnejši je okus. Moj najljubši je akacijev, ker akacijev med nima cvetnega prahu. Ko cveti je samo medicina, in zato glukoza in fruktoza ni tako škodljiva sladkornim bolnikom.

Kako je s strjevanjem medu?

Vsak med se strdi, vprašanje je samo v kakšnem časovnem obdobju. V cvetličnem medu je več cvetnega prahu, ker ga čebele nehote vmešajo v med, ko nosijo oboje v čebelnjak, zato med hitreje kristalizira. Akacija pa nima cvetnega prahu, zato ta med ne kristalizira zelo dolgo. Lanski akacijev med bi zdaj postal malo kašast. Če ga segreješ na štirideset stopinj, postane spet tekoč. Lanski cvetlični, kostanjev, lipov med pa je sedaj zelo trd.

Zakaj so panji različnih barv?

Slovenci smo znani po panjskih končnicah. Pobarvane so z različnimi barvami, z različnimi poslikavami. Barva pomaga čebeli, da ve kje je doma. Če greste vi domov ali iščete določeni naslov, vam pomagajo hišne številke. Ker čebele ne poznajo števil, jim pomagajo barve in imamo pobarvane panje. Ker v Sloveniji čebelarimo v panjih, ki so zloženi tesno skupaj, mora biti vsak panj svoje barve. Tisti, ki pa imajo prostostoječe panje, pa ne potrebujejo barv. Barve jim

pomagajo pri orientaciji. Se posebaj, zvečer, ko se vse vračajo domov in je pred panjem prava gneča. Poleti je hudo, ker je vroče in cvetovi ne medijo. Zvečer, ko pade rosa, cvet spet zamede. Včasih pa čebele v cvetu tudi prenočijo. Če ugotovijo, da so prepozne, da bi se vrnile domov, ostanejo v zaprtem cvetu in se vrnejo zjutraj, ko se cvet spet odpre.

Čebele niso samo pridne, so tudi pametne. Od čebel se lahko zelo veliko naučimo o njihovem redu, organiziranosti in disciplini. Ko te enkrat čebele prevzamejo, postanejo del tvojega življenja.

Ob koncu dneva je preostal samo še nakup različnega medu, ki ga sedaj okušam drugače. Vsako novo znanje ti razširi obzorja in dojemanje sveta.

Jasmina Lepoša

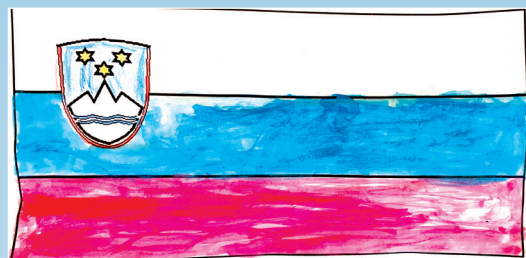
Vse najboljše, draga Slovenija

25.

junija slaviš svoj
29. rojstni dan
Želimo ti vse
dobro. Veseli smo,
da lahko tudi v

Švici praznujemo s teboj. Učenci iz oddelkov
DPS smo ti v spomin izdelali najrazličnejše
prispevke. Narisali smo darila, izdelali zastave,
napisali nekaj o tebi, o znanih Slovencih,
povedali zakaj te imamo radi in zakaj radi
prihajamo k tebi na počitnice. Radi te imamo
in veseli smo, da se lahko v slovenščini učimo
o tvojih še neodkritih skrivnostih.

Anja Dobrovč

Slovenska zastava ima tri barve: rdeča kot
bri, modra kot morje in jezera ter
bela kot sneg. Na levi strani zgoraj
ima grb v obliki štita. Na njem so tri
zvezde v spomin na celiste grofe, ki so
živel v Sloveniji. Triglav ima tri glave.
Prva modra valovita črta predstavlja reke
in jezera, druga pa morje.

To je slovenska čipka. Zrnan so kledjorice iz
ladije in žirov.

Kozolec poznamo v Sloveniji. Je podoben hiši. Na njem
sušimo seno.

Najvišja gora v Sloveniji je Triglav. Na njem je
Aljažev stolp.

Veliko naših športnikov dela in igra za
klube v tujini. Dober glas seže v deveto vas.

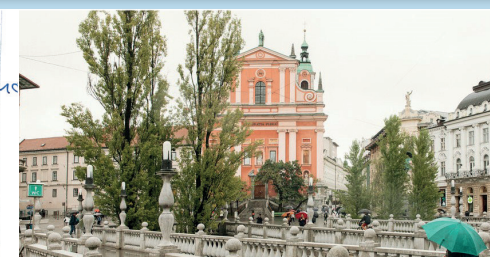

Ivana Kobilica je slovenska slikarka.
Zelo je bila pogumna. Včasih ženske
niso smele slikati. Ona je živel cel v
Parizu. Tudi France Prešeren, Primož Tru-
bar in drugi so za nas zelo pomembni.

Slovenska narodna noša je lepa.
Ženske imajo na glavi avbo, moški pa
klobuk. Okoli ramen imajo ruto. v rokah
držijo dežnik ali parazol.

Glavno mesto Slovenije je Ljubljana.
Tam ima pač predsednik države, rajono
pa tudi muzeje, parlament, galerije,
gledališče in opero in park tivolij.
Je zelena mesto.

To je slovenska čipka. Zrnan so kledjorice iz
ladije in žirov.

Kje živi soška postrv? V Soči.
Je zelencaste barve in ima rdeče pikice.

Slovenci smo dobri športniki, ker se
zelo borimo in vztrajamo tudi, ko nam je
težko. veliko in trdo treniramo

Slovenska narodna glasba je poznana
po vsem svetu. Najbolj znana pesem je Golica.

SLOVENIJA

Slovenija je 29 let stara.
Slovenija je lepa.
Slovenija je majna.
Slovenija govori slovensko.
Slovenija ima eno morje.
Slovenija ima Triglav.
Slovenija ima zelo dobre kibe.
Slovenija ima dva milijona ljudi.
Jaz imam v Sloveniji veliko bratrance.
Jaz imam rad Portorož.
Ljubljana je veliko mesto v Sloveniji.

Devin, Baden

Vse najboljše Slovenija

Jaz Aleksandar imam Slovenijo zelo rad. Pogrešam svoje prijatelje. Ko smo prodali našo hišo v Sloveniji, sem bil zelo žalosten. Moj ati je dobil službo v Švici in preselili smo se v blok. Po počitnicah sem šel v šolo in bilo je v redu. Zelo pogrešam babico in dedija iz Slovenije.

Aleksandar, Oberentfelden

Aleksandar, Oberentfelden

Slovenija mi je všeč, ker tam srečam svoje prijatelje in je lepa država. Slovenijo imam rad, ker sem se tam rodil in obiskoval šolo do 3. razreda. V Sloveniji sem se imel lepo. Vse najboljše Slovenija za tvoj rojstni dan.

David, Oberentfelden

David, Oberentfelden

Moja babi živi v Sloveniji. Slovenija je lepa.

Kali, Oberentfelden

Kali, Oberentfelden

Slovenija

Slovenija ima 2,081 milijona prebivalcev. V Sloveniji govorijo slovensko.
Površina Slovenije meri 20.273 km².
Glavno mesto Slovenije je Ljubljana. Ljubljana ima 279,631 prebivalcev.
Najdaljša reka v Sloveniji je reka Sava. Reka Sava je dolga 990 km. Reka Sava teče skozi Slovenijo, Hrvaško in Srbijo.
Najvišja gora v Sloveniji je Triglav. Triglav je visok 2.864 m.
V Sloveniji je plačilno sredstvo evro.
Slovenska himna je Zdravljica.

To je reka Sava:

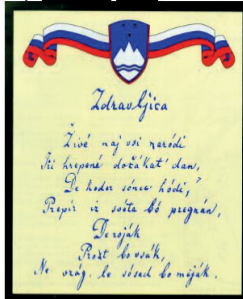
To je Triglav:

To so evri:

To je slovenska himna:

Tim, Rapperswil

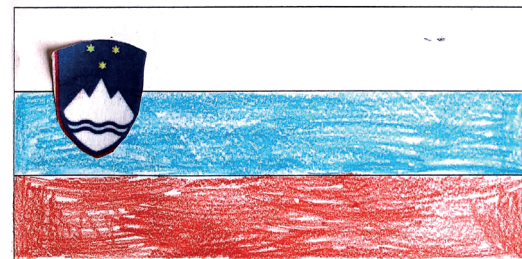
Kaja

SLOVENIJA NAJ...

Največje mesto.	SAVA
Najdaljša reka.	PTUJ
Najvišja gora.	TRIGLAV
Najstarejše mesto.	LUBLJANA

Naj hrana.	Slovenska Klobasa
Naj pesem.	Luka bas' Kat postaneš drugo meženo
Naj kraj.	Stranije 7
Naj žival.	Srpa, srnjak, zajček
Naj knjiga.	Bohek in barčica
Naj prijatelj.	Maša, Mia
Naj film.	Kekec in Pehta
Naj beseda.	Slovenija, Piran

Nariši slovensko zastavo:

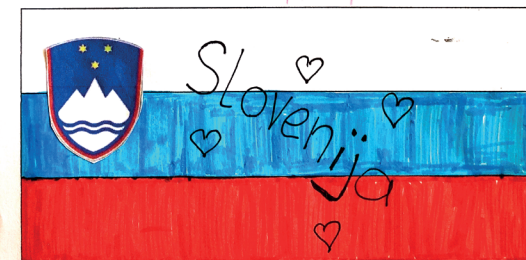
Kaja, Zürich

SLOVENIJA NAJ...

Največje mesto.	SAVA
Najdaljša reka.	PTUJ
Najvišja gora.	TRIGLAV
Najstarejše mesto.	LUBLJANA

Naj hrana.	pire, krompir & špinata & jajce & hrenovka
Naj pesem.	Od Nike Zorian & Nina Pušlar
Naj kraj.	Portorož & Celje & Piran & Koper
Naj žival.	Konj
Naj knjiga.	Tiara club
Naj prijatelj.	Lia & Maša
Naj film.	Košarkaš naj bo & Poletje v školi
Naj beseda.	morje, plaža, palme, mirka

Nariši slovensko zastavo:

Kiara, Zürich

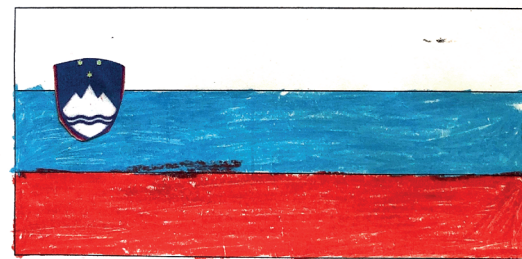
Leonard

SLOVENIJA NAJ...

Največje mesto.	Ljubljana	SAVA
Najdaljša reka.	Sava	PTUJ
Najvišja gora.	Triglav	TRIGLAV
Najstarejše mesto.	Plaj	LUBLJANA

Naj hrana.	Kajmari
Naj pesem.	Od ko pridesch
Naj kraj.	Maribor
Naj žival.	Musca
Naj knjiga.	Anka
Naj prijatelj.	vid
Naj film.	Razveliki sovražnik
Naj beseda.	Zdravo

Nariši slovensko zastavo:

Leonard, Zürich

Slovenija je lepa ker je moj dom.

Moj najljubša hrana je Jota ki ti se v eno Lenco noter tni.

Golica je moja najljubša pesem je ke pol sveta pozna.

Moj najljubši film je Investica kaspanka kje moj pradedi

Maie Simončič igra.

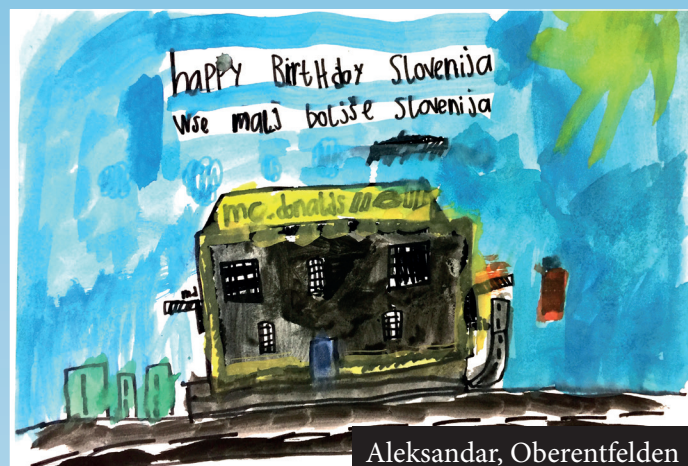
Moje prijatelje so Marjanca, Maja, David, Manja in Vid

Oni imam zelo rada.

Maj Slovenka je Tina Maze ki dobra smuča.

Simona Hagu

Simona, Zürich

Aleksandar, Oberentfelden

Alvaro, Liestal

Kiara, Basel

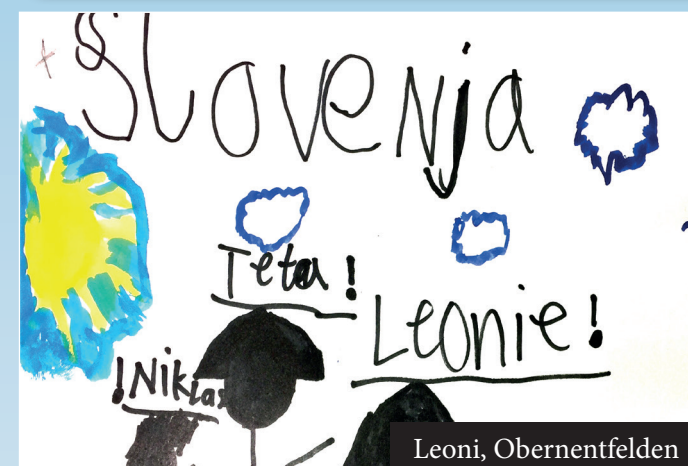
Lara, Zürich

David, Oberentfelden

Devin, Baden

Leoni, Oberentfelden

Lian, Kreuzlingen

Ela, Zürich

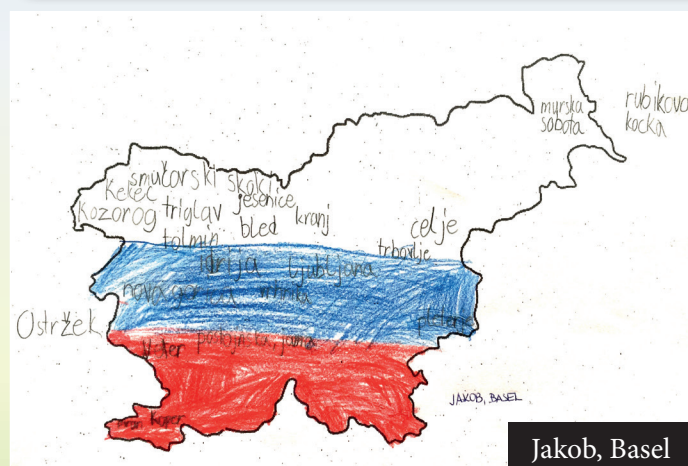
Gian, Baden

Luka, Zürich

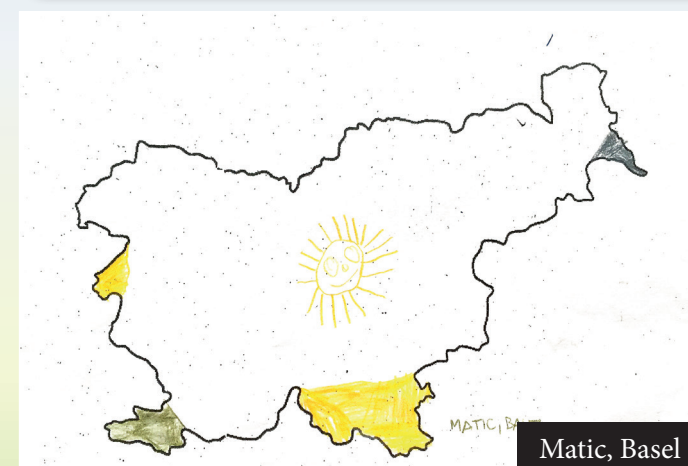
Matej, Baden

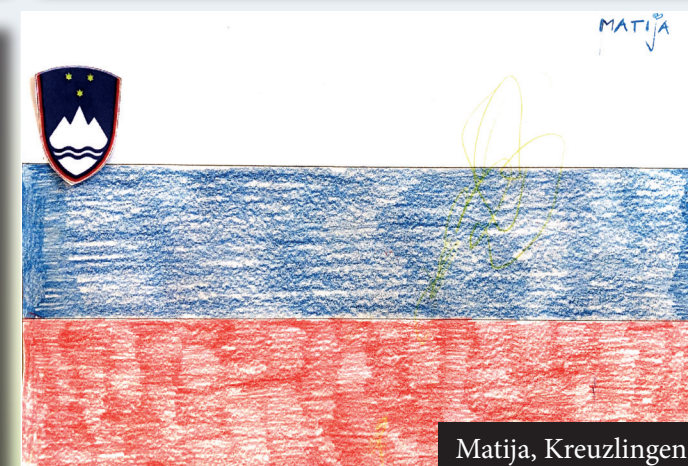
Jakov, Basel

Kali, Oberentfelden

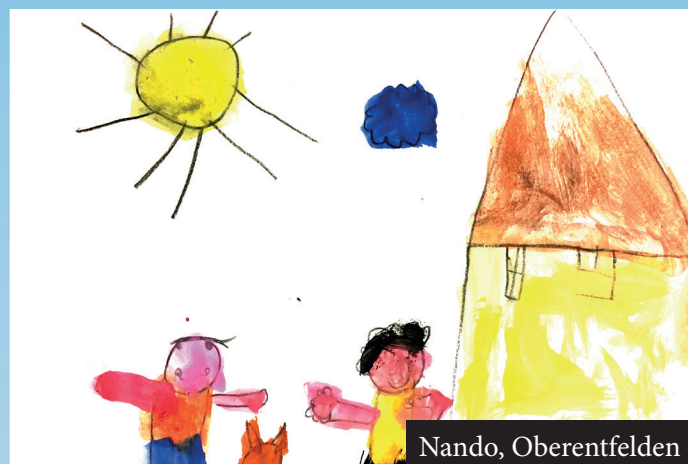

Matic, Basel

Matija, Kreuzlingen

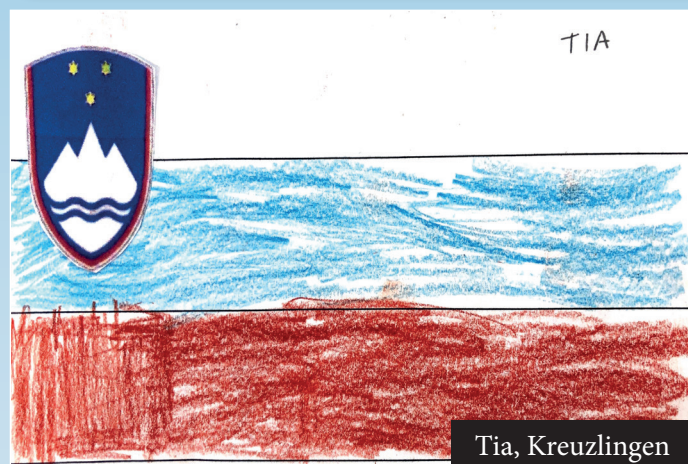

Nando, Oberentfelden

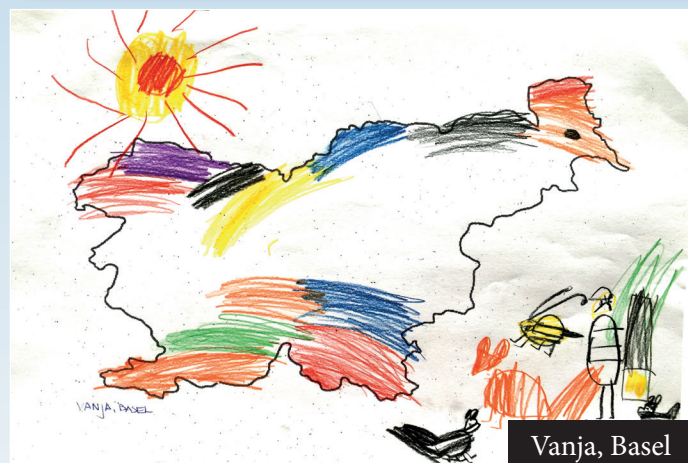
Niklas, Oberentfelden

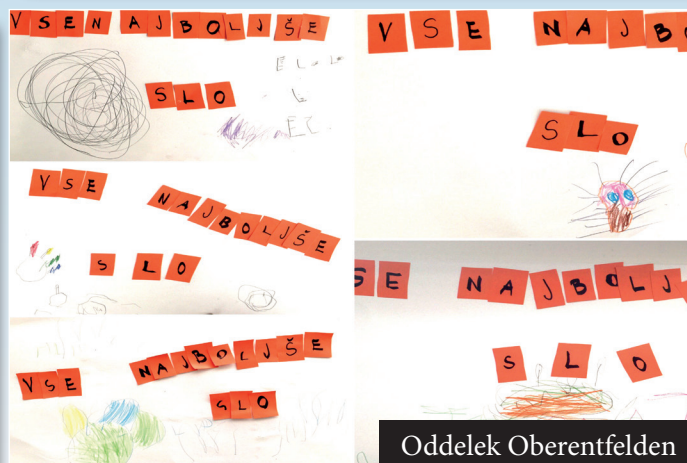
Tia, Kreuzlingen

Tia, Kreuzlingen

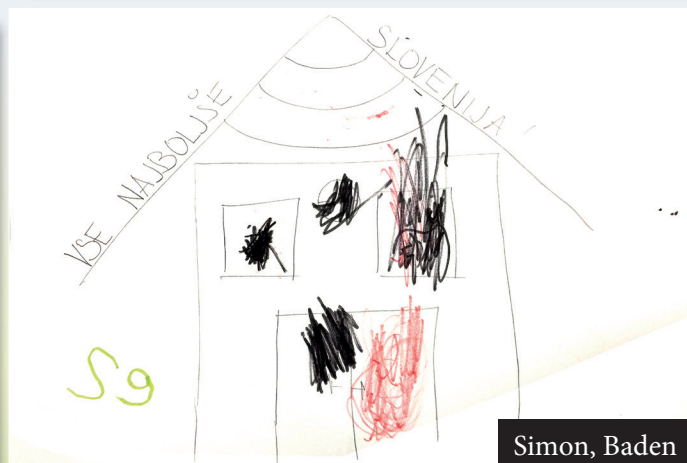
Vanja, Basel

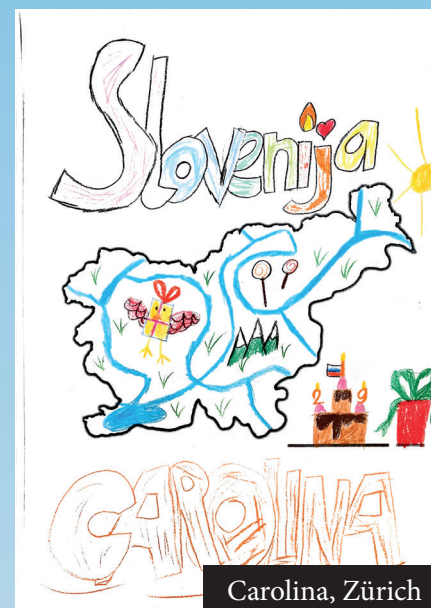
Oddelek Oberentfelden

Oddelek Bern

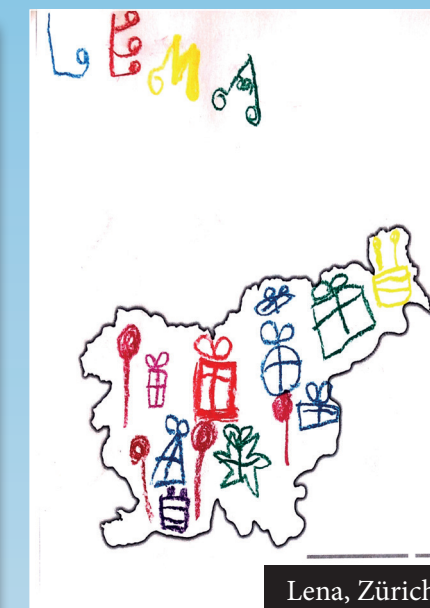
Simon, Baden

Carolina, Zürich

Jakob, Zürich

Lena, Zürich

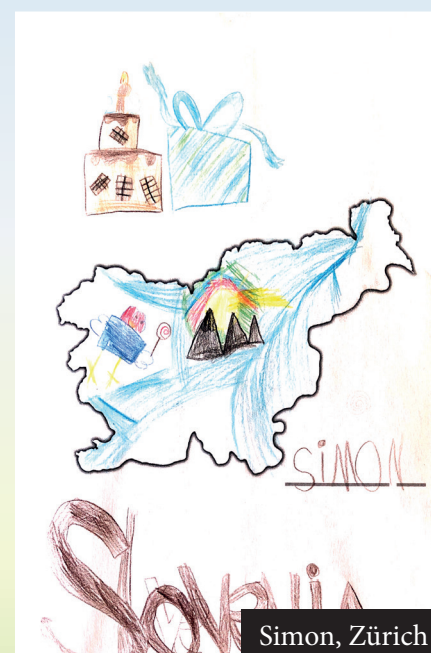
Maja, Zürich

Neil, Baden

Oddeki Embrach, Felkdrich,
Luzern, Winterthur

Simon, Zürich

Oddelek Zürich

Aleandra, Embrach

Corina, Embrach

David, Embrach

MOJE POČITNICE

Vsaki ima svojo družino rad. Jaz imam svojo družino v Sloveniji. No, razen mamice in očija. Zelo rada grem v Slovenijo, ker se tam lahko družim s starimi najboljšimi prijatelji ter z obema babicama, sestrično, bratrancem in s teto in stricem.

S svojim najboljšim prijateljem Aleksom greva vedno na piko ali kebab. Zelo dolgo sva zunaj, se sprehajava in pije sok. Z babi Kati greva vedno v kitajsko restavracijo. Po navadi se družim z njo ob večerih. Ob popoldnevih pa obiščem svojo drugo babico, ki ji pravim Dada. Obiščem tudi starega ata, teto Katarino, strica Miha, sestrično Klaro in bratranca Tonija. S teto, stricem in ta malima dvema se gremo vsaj dvakrat kopati v Bohinju. Če je moja druga teta Romana in moj stric Tarek v Sloveniji, gremo skupaj tudi na kosilo. Zvečer pa se pogovarjamo.

Z babi Kati greva po navadi tudi za en teden na Pohorje k mojim sorodnikom. Moj stric Tonček ima ogromno kmetijo. Na kmetiji se vozimo z motorjem in traktorjem. Zelo rada sem tam. Zelo uživam, ko se s svojimi bratanci polivamo z vodo.

Počitnice se vedno končajo prehitro. Ko jih je konec in se od njih poslavljam že razmišljam o tem, kako jih bom pogrešala. Ko se v šoli prične šola, se velikokrat spomnim na svojo družino

Liza, Luzern

Eva, Embrach

Igor, Embrach

SLOVENIJA

V Sloveniji najraje jem tisto, kar naredi babi. Eden od mojih najljubših krajev v Sloveniji so Trojane, Piran, Ljubljana in Golovec. Na Trojanah prespim rad z mojim bratrancem. V Piranu ali Portorožu se poleti komparam. Moja cela družina je v Sloveniji.

Moj najljubši slovenski film je Mi gremo po svoje. Moj najljubši slovenski pevec je Challe Salle. Dedi in babi imata na morju hišo.

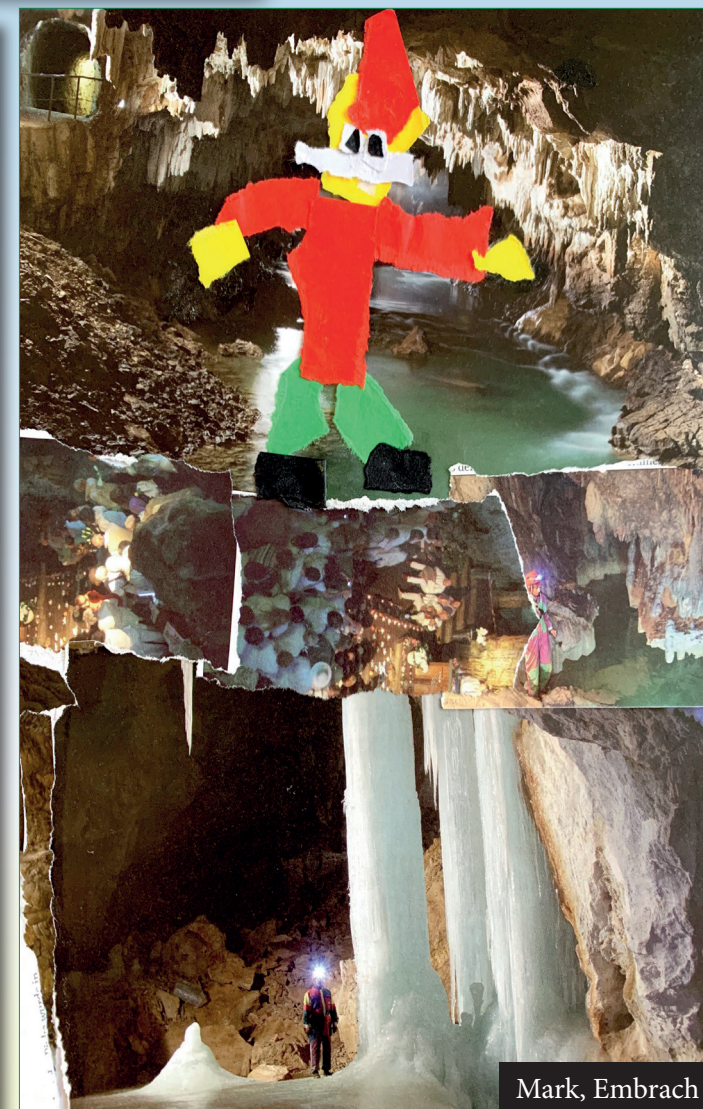
Hugo, Zürich

Leon, Embrach

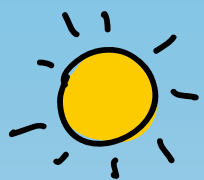

Leoni, Embrach

Mark, Embrach

O goveji juhi in sirčku s travo

(skozi prizmo letnih časov)

Goveja juha nikoli ni bila moja najljubša. Tako sem vsaj mislila, preden sem jo mahnila v svet. Mislila sem tudi, da bi zadostoval en sam letni čas – poletje – in da so tuji jeziki pomembnejši od slovenščine. Potem pa se je pojavila priložnost za tričetrletno bivanje v Braziliji. To je bilo še v dobi internetnih kavarn in cvilečega, več minut trajajočega povezovanja v medmrežje, nekaj let pred Gatesovo famozno predstavitevijo tehnološkega čuda, ki je danes bolje poznano kot ena sodobnih oblik zasvojenosti. »Seveda bom pisala svojo spletno stran«, predhodnico blogov, sem obljubila domačim in prijateljem ter konec poletja odletela v novo poletje. V resnici sva odletela dva, šla sva z možem, ki to takrat še ni bil. Je pa bil že takrat Francoz in medsebojno sva komunicirala v angleščini. Prvi meseci so minili prehitro, komaj sem našla čas za kakšno elektronsko pošto, nad svojo spletno stranjo pa sem zaradi počasne povezave in pogostih prekinitev kaj hitro obupala. Brazilska portugalsčina zunaj in angleščina doma sta postali stalnica. Kmalu sem pričela opazati, da se nekaterih slovenskih besed spomnim le s težavo in nekega lepega, še vedno poletnega dne sem za nekajvrstično sporočilo v Slovenijo porabila okroglo uro. Ne, ni šlo za nezbranost, enostavno je bilo toliko časa potrebnega za priklic slovenskih besed v spomin. Takrat sem se s kepo v grlu

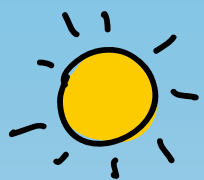
zavedla, da tudi materinščina lahko zbledi, če je ne neguješ, in da za to zadostuje pičlih nekaj mesecev. V tistem obdobju me je minilo tudi navdušenje nad sočnimi, ravno prav zreliimi sladkokislimi ananasi in mangi in misli so mi vedno pogostejše uhajale h goveji juhi. In res sem jo prvič (oziroma prvih dvajsetkrat) skuhala prav v Braziliji! V Slovenijo sva se vračala v začetku novega poletja in sonca in vročine sem imela vrh glave dovolj. Zaželela sem si živopisanega jesenskega gozda in pobeljenih smukaških strmin. Takrat sem postavila svoj prvi pogoj za morebitno selitev v novo državo: imeti mora štiri letne čase. Potem je bilo pestro; slovenščina je spet stekla, letni časi so se menjavali, goveje juhe so se kuhale, jaz sem se naučila francosko in mož slovensko, zamenjala sva še eno državo, nakar pa sva se znašla v Romandiji. In postala starša. Pa se je spet zalomilo pri slovenščini. Upoštevati sva želela stroko in z najino hčerko govoriti vsak v svojem jeziku, da bo ja popolno dvojezična. Vse lepo in prav, ampak meni nikakor ni steklo. Francoščina v službi, francoščina v trgovini, francoščina v medijih, francoščina doma in tudi pri sosedih. Ni šlo. Razmišljala sem v francoščini. Če sem se zelo zavestno trudila, sem v najboljšem primeru povedala nekaj v zbornem jeziku, malo tako kot bi ji brala pravopis ali jo pripravljala na javni nastop. Sama sebi sem zvenela smešno, njej pa očitno tudi, ker so se brezzobi in slinasti nasmeški vrstili eden za drugim. Zadeva se je začela urejati šele, ko je bila stara pet mesecev in sva odšli na daljši dopust v Slovenijo. Družina in prijatelji, lokalni

hribček, pa najbrž tudi lonec goveje juhe, ki sem jo srebala od nedelje do srede, so me končno umestili nazaj na moje mesto. Vseeno se mi je zdelo, da bi bilo za prenos slovenščine na hčerko smiselno postoriti še kaj dodatnega. Poiskati slovensko družbo v Švici, na primer. Gledano takole iz retrospektive se to zdi enostavno, ampak bilo je vse prej kot to. Prvo Slovenko je po treh(!) letih našega bivanja na tem koncu našel kar mož. Bili smo v sosednjem mestu, v prestolnici, na neki telovadbi za otroke in mož pride do mene in pravi, da ima tam nekdo majico s slovenskimi napisi. Takoj sem šla preverit in ne le, da je imela slovensko majico, imela je celo otroka iste starosti kot jaz in z njim je govorila slovensko. Izmenjali sva si številko, ampak nekako je pri tem tudi ostalo. Za to gre verjetno kriviti dejstvo, da živiva vsaka na svoji strani meje, tega nevidnega, a kot železna zavesa trdnega Röstigrabna, ki ga ne gre kar tako prečkati, če nisi večjezičen, nimaš veljavne potne listine ali se bojiš jetlaga. Potem pa je kljub vsemu nanoslo, da sva se ob letu osorej spet srečali v tej isti telovadnici, spet malo pokramljali in

povedala mi je, da neko slovensko društvo staršev na veleposlaništvu organizira gregorjevanje za otroke, ter me vprašala, če pridem. Seveda sem prišla, vsi trije smo prišli. Tam smo med drugim spoznali tudi našo učiteljico, ki je imela odlično idejo, da bi nas tiste onstran meje povezala med sabo. Zahvaljujoč temu se redno družimo z dvema slovenskima družinama iz kantona in tako kot mi, tudi otroci med sabo govorijo slovensko. Spoznala pa sem tudi nekaj članov tega slovitega društva in zdaj pišem članek za Vrstice. To je bila res prava pomlad. Za konec pa anekdota, ki je brez vsega truda verjetno ne bi bilo. Pred dnevi mi je hči ob prihodu iz vrtca dejala, da so za malico jedli sirček s travo. »Sirček s travo?!«, sem se namuznila, »a misliš sirček od krave, kravji sirček?« »Ne, dva sirčka sta bla, eden brez nč in eden s travo. Tisto zeleno, k gor hodmo.« Pa sem si situacijo prevedla v francoščino in končno razumela: »Aaaaa, eden je bil sans rien [= brez vsega, natur], drugi pa je bil »aux herbes« [= z zelišči, ampak herbe pomeni tudi trava], a to misliš?« »Ja mami, saj sem ti povedala, sirček s travo!« No, tako zelo popolno dvojezična je zdaj moja hčerka. In njena najljubša juhica? Goveja z zlatimi kroglicami, kakopak.

Nina Martinović Lu-Dac

Moji junaki

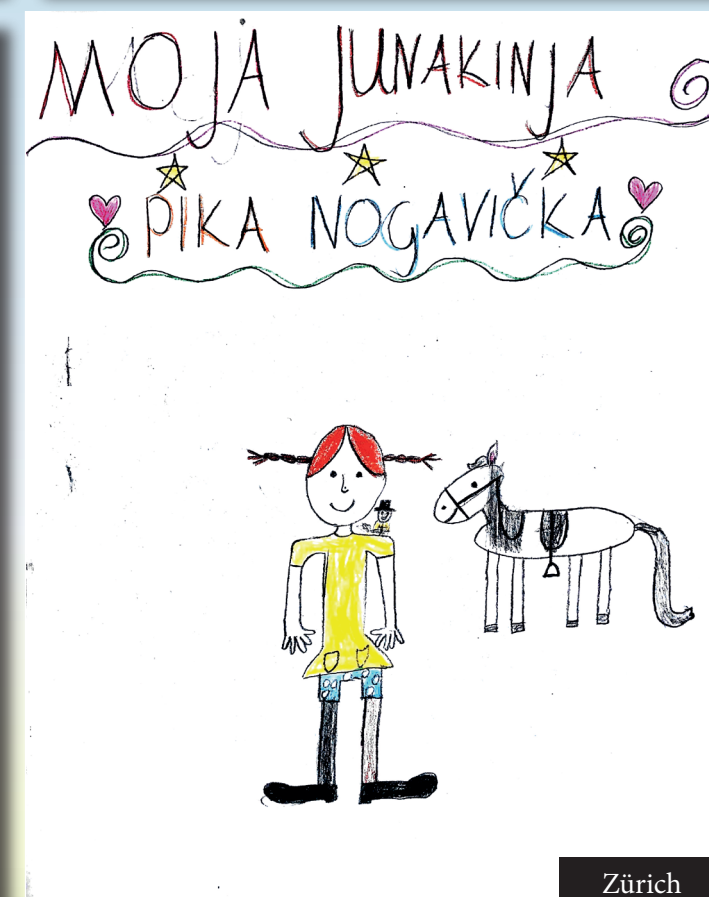
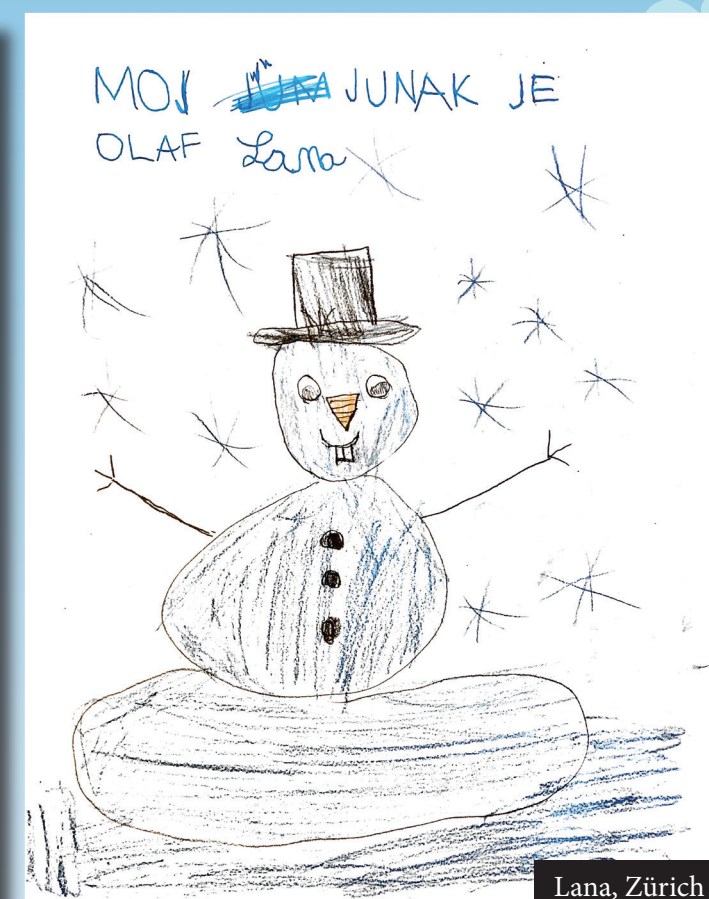
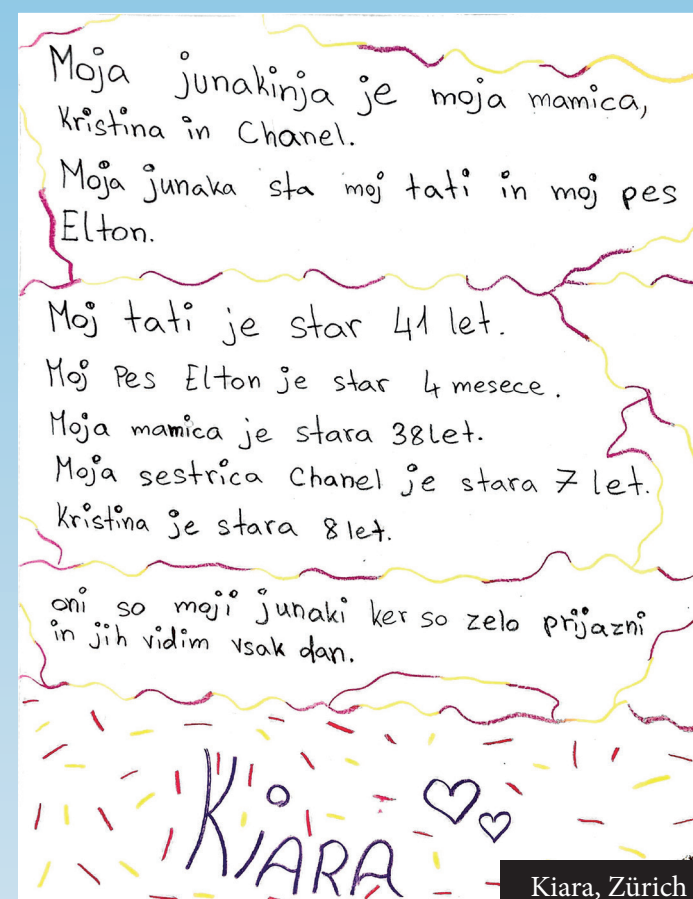
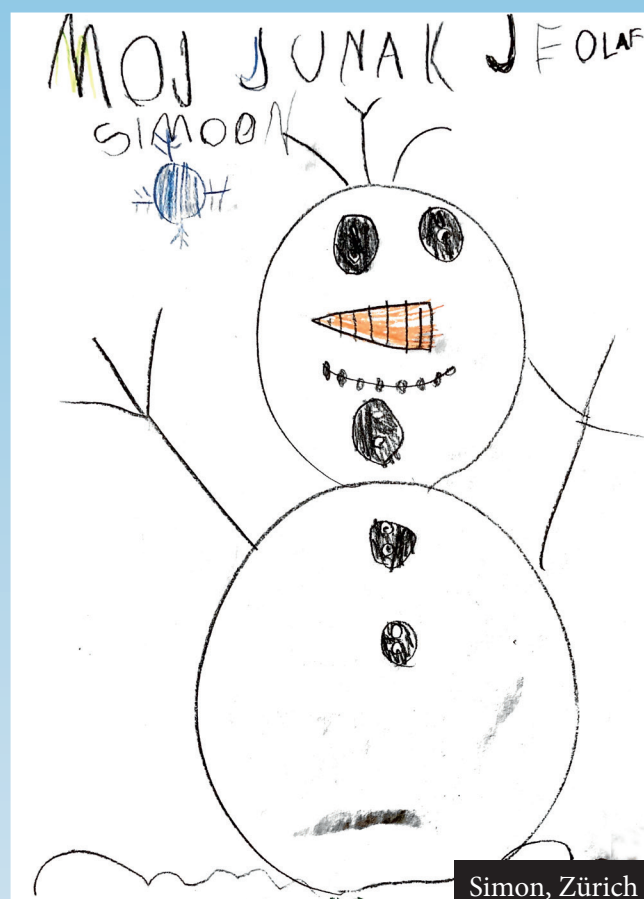
Kdo je junak? Junak je lahko Jure, Jasna, jabolko, ki ima nadnaravne lastnosti, vsi junaki, ki živijo na straneh knjig, mama za krmilom avta, očka pri pospravljanju kleti, športniki, ki drviyo, skačejo in premikajo svoje mišice na najbolj lahkoten način, domači muc, ki potrpežljivo čaka doma, da se vrnemo s počitnic, slon v živalskem vrtu, ki veselo maha z rilcem ali pa jaz, ko še vedno z vso vnemo poskušam osvojiti čudno zavite besede, ki se neprenehoma spreminjajo in bi rade bile zapisane po prav posebnih pravilih in navodilih.

Junaki smo vsi, ki uspemo vsak dan najti v svetu in ljudeh nekaj dobrega, se mu nasmejati, če ga že ne smemo objeti in se učiti tudi na daljavo, ko ne smemo v razred k svojim prijateljem.

Velikokrat dejanje šteje več kot tisoč besed, velikokrat risbica skriva v sebi še nekončane zgodbe, ki se razvijajo iz dneva v dan.

Predstavljamo nekaj naših junakov.

Jasmina Lepoša

Florian, Kreuzlingen

Lian, Kreuzlingen

Filip, Zürich

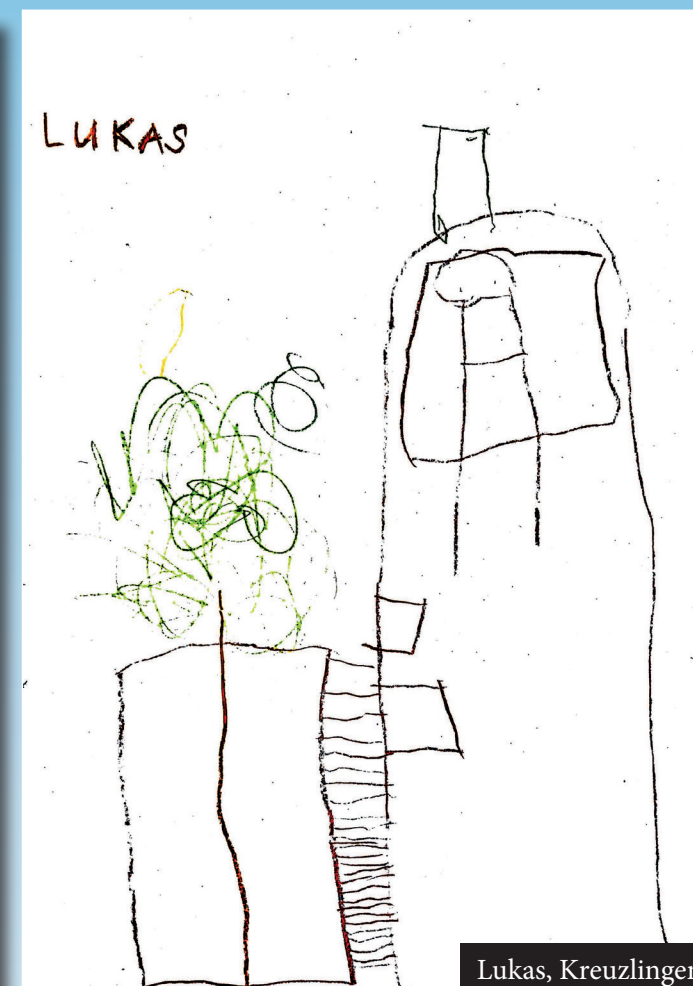
Luka, Zürich

Tia, Kreuzlingen

Angelina, Liestal

Lukas, Kreuzlingen

Maja, Zürich

Zala, Zürich

TO JE MOJCA.
NAŠLA JE 1
EVRO.
JE LONČEK
KUPILA SI.
PRIJAZNA.
ALEANDRA

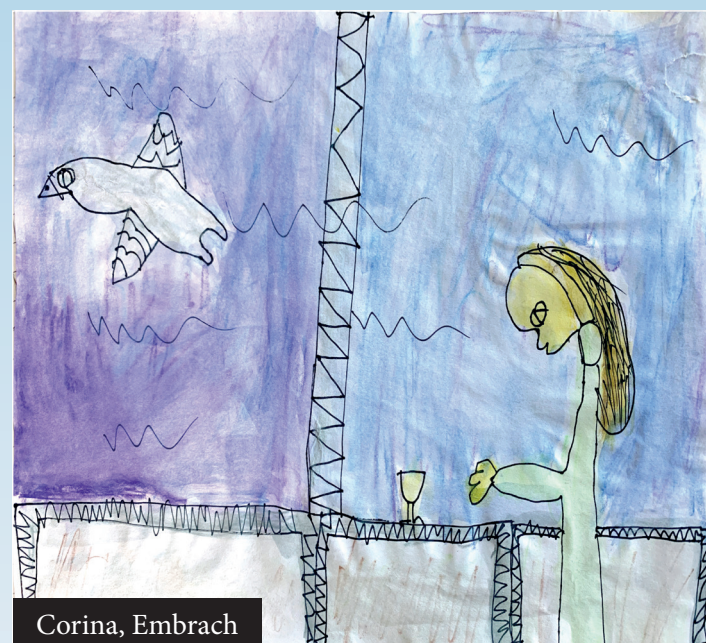

Aleandra, Embrach

PIKI JAKOB
PIKI JAKOB JE
JEDEL FRANČESKO
SOLATO.
JAZ SE, KER
S PLASTELINOM.
LANA

Lana, Luzern

Corina, Embrach

To je Lepa Vida
Enkrat je bila ena punca, se
je klicala Lepa Vida. Bila je pogumna,
za to, ker se je z ladjo peljala
v Španijo. Samo je ena kraljica bila,
in je hotela mleko. Lepa Vida ni
hotela. Samo če se bi mogla z
ladjo nazaj. Samo Lepa Vida ni hotela
nazaj.
Corina Kovačič

Leon, Embrach

TO JE KOGOVIR,
MALO JE PODOBEN
VEVERICI.
ON SE LOVI TO

SVILJA
SKARJE

Eva, Embrach

Moja junakinja je Anica.
Ima rjave lase in rdečo elastiko,
Nosi rumeno majico in modre hlače z
naramnicami in ima rumene čevlje.
Ona je junakinja, ker vsakemu pomaga
ljudem in živalim. Tako tudi jaz pomagam
ljudem in živalim!
Leoni

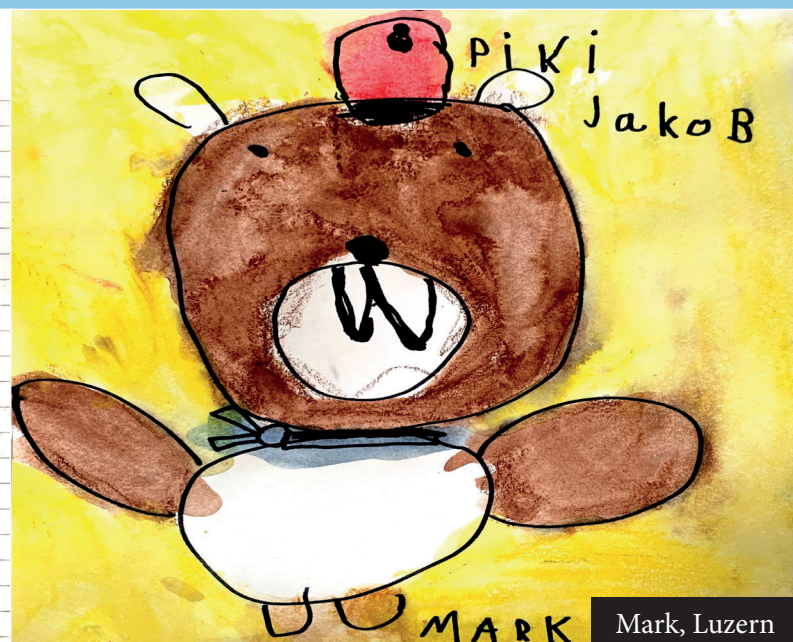
Leoni, Embrach

PIKI JAKOB

Piki Jakob je gasilec.
 Piki Jakob gasi ogenj
 Piki Jakob drži cev
 Piki Jakob sliši
 alarm.

MARK

Mark, Luzern

PIKI JAKOB

PIKI JAKOB JE
 VOŠIL AVTO
 MOBILON GRE
 PLAVAT V JEZERU
 JE MRSLA VODA
 TO IMA RAD.

TRISTAN

Tristan, Luzern

To je Zmaj
 Direndaj.
 On ima lizike.
 On pljuva koščice
 Od melone ven.

Sienna, Embrach

Jaz junak

Devin, Baden

Gian, Baden

Mark, Luzern

Matej, Baden

Neil, Baden

Pija, Luzern

Simon, Baden

Lana, Luzern

Mija, Winterthur

Slovenski junaki

Moja junakinja je Ilka

Ona se piše Štuhec. Po narodnosti je Slovenka. Ona govori slovensko. Stara je 30 let. Ona je iz Slovenije. Ona prihaja iz Maribora. Ona je po poklicu slovenska alpska smučarka. V prostem času rada gre na sprehod in plava. Nima otrok. Rada gre na Bled in v Kranjsko Goro. Smuča na največjih tekmovanjih. Najboljša je v smuku, dobra pa je v tehničnih disciplinah v slalomu in veleslalomu. Prvič je nastopila v svetovnem pokalu leta 2007. Tega leta je dobila zlato medaljo v slalomu in v kombinaciji. Leta 2008 je dobila zlato medaljo v smuku. Ona je bila na olimpijskih igrah. Tam je bila šesta v superveleslalomu. V sezoni 2016 – 17 je bila svetovna prvakinja v smuku in tudi v kombinaciji. Ona ima 9 zmag v svetovnem pokalu. Do sedaj je stala na stopničkih sedemnajstkrat.

Laura, Lihtenštajn

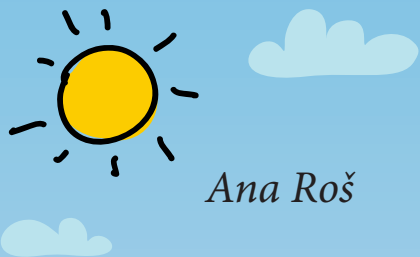

Jan Oblak

Jan Oblak se je rodil 7. januarja 1993 v Škofji Loki. Ima starejšo sestro Tejo, ki igra košarko v Sloveniji. Jan je začel igrati nogomet pri Nogometnem klubu Ločan. Jan se je začel ukvarjati z nogometom pri vstopu v šolo, za nogomet pa ga je navdušil oče Matjaž. Ker je on zelo dober igralec, je zamenjal klub in igral za Nogometni klub Ljubljana. Olimpija Ljubljana ga je opazila kot nadarjenega igralca, h kateri je prestopil pri 10 letih. Junija 2010 je Jan Oblak podpisal pogodbo z Benfica v Lizboni in zapustil Olimpijo Ljubljana. Po uspešni sezoni z Benfica, je za 16 milijonov evrov podpisal šestletno pogodbo za Atletico iz Madrida. S tem prestopom je postal peti najdražji vratar v zgodovini nogometa, najdražji Slovenec vseh časov ter najdražji vratar v zgodovini španske lige. Leta 2014 je zmagal Portuguese League Cup, Portuguese Championship in Portugues Cup. Potem je prestopil v klub Atletico Madrid. Pri tem klubu je igral tako dobro, da je poznal zelo znan in bogat. Kar štirikrat je bil imenovan za najboljšega igralca (Footballer of the year) pri Atletico in tudi v Sloveniji. Zmagal je tudi Španski pokal (Spanish Cup), prav tako pa na drugih velikih tekmovanjih (Europa League, UEFA Supercup ...). Sredi aprila je leta 2019 podaljšal v svojem športnem klubu pogodbo do julija 2023. Zato je tudi najdražji vratar na svetu.

Simeon, Rickenbach

Ana Roš

Za mene kot kuharico je Ana Roš velik zgled. Zaradi tega, ker je samoukinja in ženska v moško zaznamovanem poklicu, je postala pri meni junakinja. Ko je bila povabljen na kuharski forum "Chef Alps" v Zürichu, je njen govor naredil name velik vtis. Se je dotaknila tudi kočljivih tem. Njej ne gre samo za lepo prepravljene jedi, temveč tudi za pot do tja. Toliko bolj sem uživala jedi te velike predhodnice, ko sem obiskala hišo Franko.

Tanja, Winterthur

Tomaž Humar

Tomaž Humar je bil rojen 18. februarja. Umrli je pa 10. novembra 2009 med plezanjem, ko se mu je zgodila nesreča v Himalaji. Umrli je na Lungtrang Lirungu. Bil je skoraj največji slovenski alpinist. Za seboj ima več kot 1500 uspešnih vzponov. Mnogo sten in hribov je že preplezal. Zanimivo je, da je dobil več kot 70 nagrad za plezanje. Po poklicu je bil sicer carinik. Bil je tudi gorski reševalec. Mnogi se ga bodo spominjali kot veliko ime alpinizma.

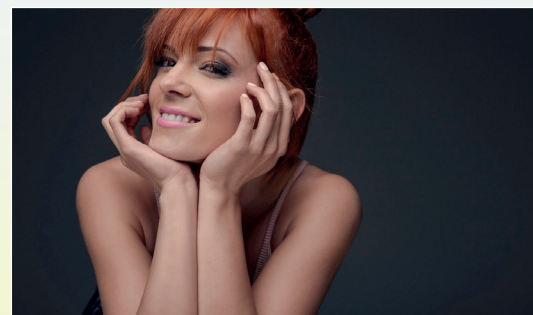
Viktor, Embrach

Nina Pušlar

Njeno ime je Nina. Piše se Pušlar. Njen rojstni dan je 25. Oktobra 1988. Ona je stara 32 let. Ona je po poklicu pevka. Živi v Ivančni Gorici. Prihaja iz Slovenije. Ona je prvič nastopala na koncertu v Ivančni Gorici leta 2011. Ona je imela 29. septembra 2015 svoj prvi samostojni koncert v Križankah v Ljubljani. Bila je stara 22 let. Septembra 2014 je nastopila v muzikalu Cvetje v jeseni v vlogi Mete.

Annelore, Feldkrich

Radi beremo

Branje je lepa vrлина, ki jo lahko urimo skoraj povsod. Lahko beremo v postelji, na tramvaju, pri mizi, stoje, sede, v šoli, ponoči ali podnevi. Lahko beremo glasno, polglasno ali potih. Ob branju se lahko nasmejemo ali zjočemo. Lahko nas uspava ali pa predrami. Ob branju zgodb lahko odpotujemo v oddaljene dežele, ki jih

drugače mogoče nikoli ne bi mogli obiskati. Lahko srečamo pravljіčno osebo, ki nam zaupa svoje globoke skrivosti. Branje nam pomaga, da odplavamo nekam drugam, tja, kjer je vse mogoče in kjer je domišljija doma.

Pri dopolnilnem pouku slovenščine smo potovali v domišljjske dežele in spoznavali pravljіčne junake, ki so nam popestrili pouk. Šolsko leto je bilo polno zgodb, ki smo jih poustvarjali, igrali igre, risali in se imeli lepo. Predstavljamo vam nekaj od teh.

Anja Dobrovč

PIKO DINOZAVER, Leopold Suhadolčan

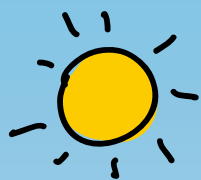
Benjamin si želi psa, a najde dolgovratega rumenega dinosavra, ki ga poimenuje Piko. Z njim raziskuje mesto in se igra s prijatelji.

Piko nam je bil všeče, zato smo ga vsak po svoji domišljji ustvarili.

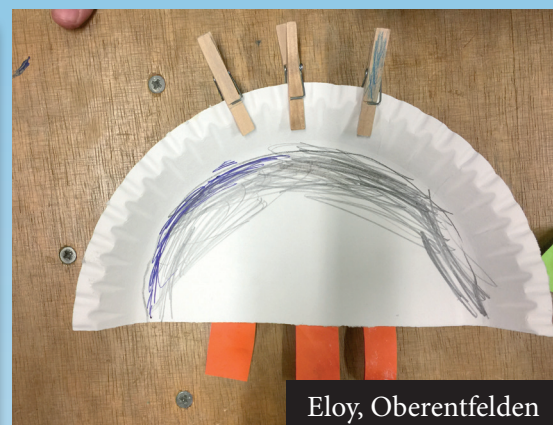

Reševali smo dinozavrske naloge in dinozavrske labirinte.

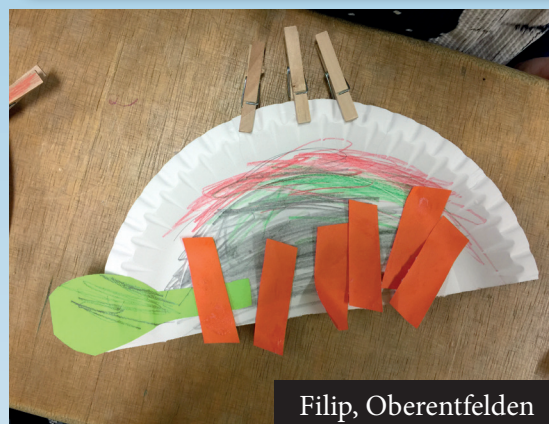

Aline, Bern

Eloy, Oberentfelden

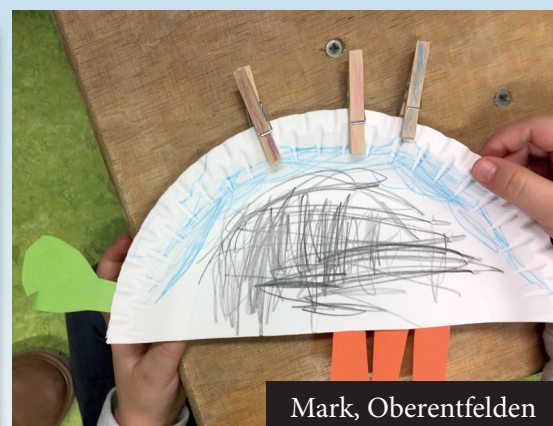
Filip, Oberentfelden

Lara, Bern

Leano, Oberentfelden

Mark, Oberentfelden

Matteo, Oberentfelden

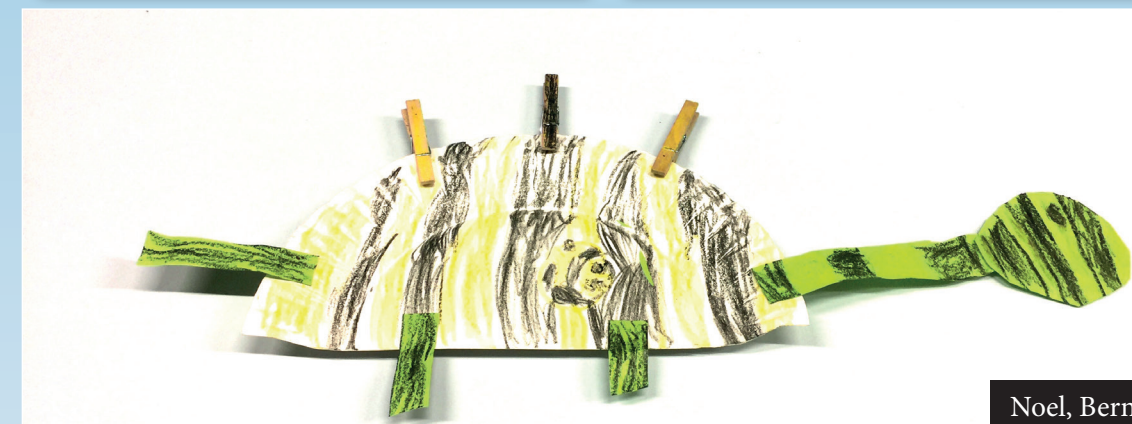
Mia, Bern

Najla, Bern

Nando, Oberentfelden

Noel, Bern

SAPRAMIŠKA, Svetlana Makarovič

Sapramiška je slovenska pravljica, delo Svetlane Makarovič, o mali sivi miški, ki se je nekega dne znašla iz oči v oči z mačko, ki je bila tako presenečena, da ji je ušla kletvica »sapramiš nazaj«. In tako je dobila Sapramiška svoje ime.

V naši domišljiji pa Sapramiška izgleda takole.

Kiara, Basel

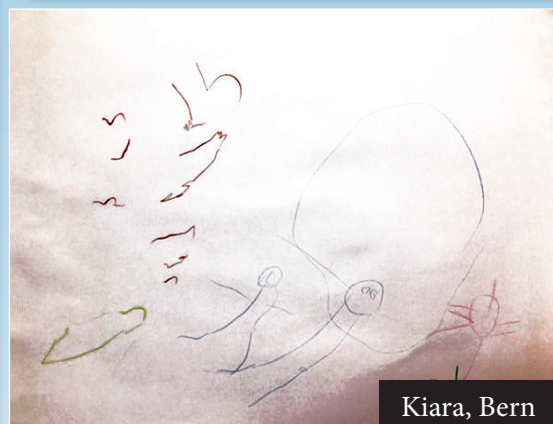
Aleksandar, Oberentfelden

Najla, Bern

Leonie, Oberentfelden

Kiara, Bern

Sopramiška je Miš ki rada je Lešnike.
Če Sopramiški zmanjka Lešnikov lahko v polnoči
gre do drevesa kjer so Lešniki in si jih lahko
nabere kolikor hoče.

David, Oberentfelden

Lisa, Bern

Naja, Bern

Niklas, Oberentfelden

NAHRBTNIK, Anja Štefan (Zbirka pravljic Kotiček na koncu sveta)

Miška si je želela kupiti nov nahrbtnik, a se
ni mogla odločiti, kakšno barvo naj si izbere.
Odločila se je za modrega, ki ga poslika s
soncem, rožami, jabolkami in mačko.

Zgodba nas je navdušila in tudi mi smo si
izdeleli ter poslikali nahrbtnike.

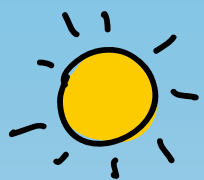

Igrali smo se gledališče.

Brali smo pravljico z miško.

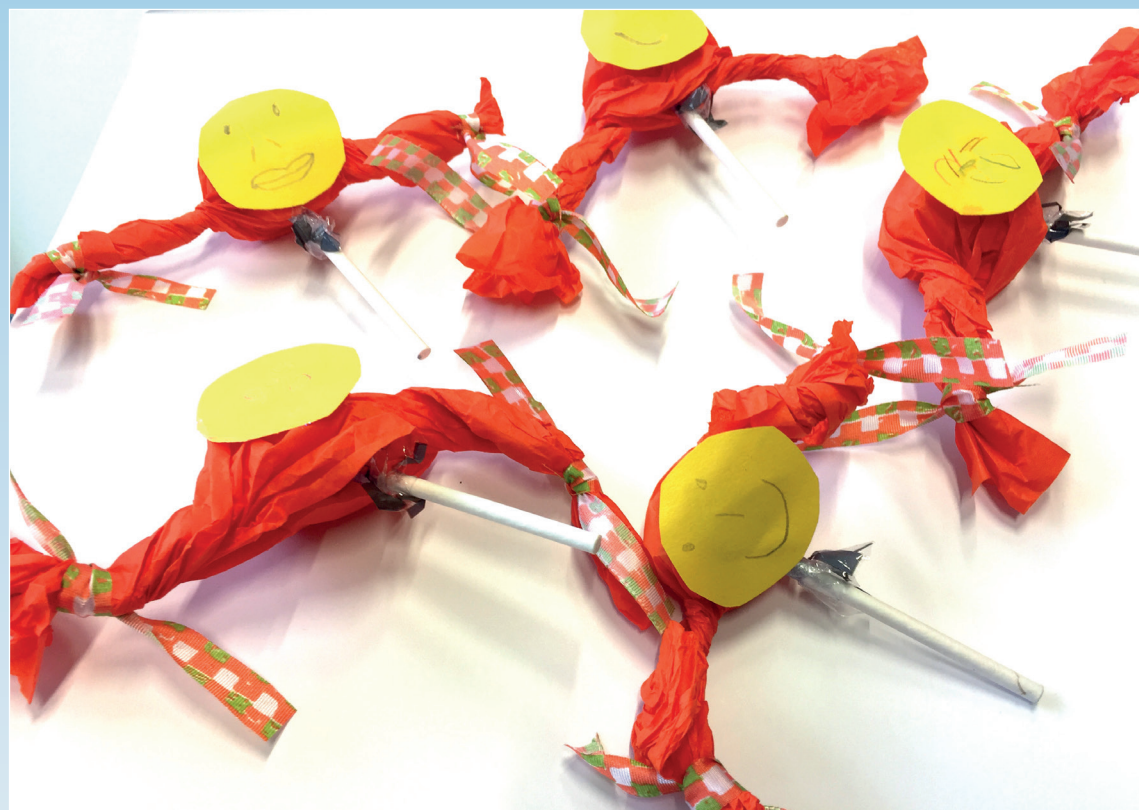

PIKA NOGAVIČKA, Astrid Lindgen

Vsi jo poznate, deklico z dvema rdečima kitkama, s pegami po nosu in z dvema različnima nogavicama. Ja, to je Pika

Nogavička, razigrana in razposajena deklica, ki navduši vsakogar. Tudi nas je. Poustvarili smo jo po svoje.

PEDENJPED, Niko Grafenauer

Skozi zabavne pesmi lahko v pesniški zbirki Pedenjped spoznavamo dečka Pedenjpeda, ki je zelo neurejen, razkuštran, a pogumen in

nagajiv. Rad bere knjige in igra piščal, rada slika in je sladkarije. Skratka, pravi deček je. Pesmi so nas nasmejale in nastali so portreti.

Aline, Bern

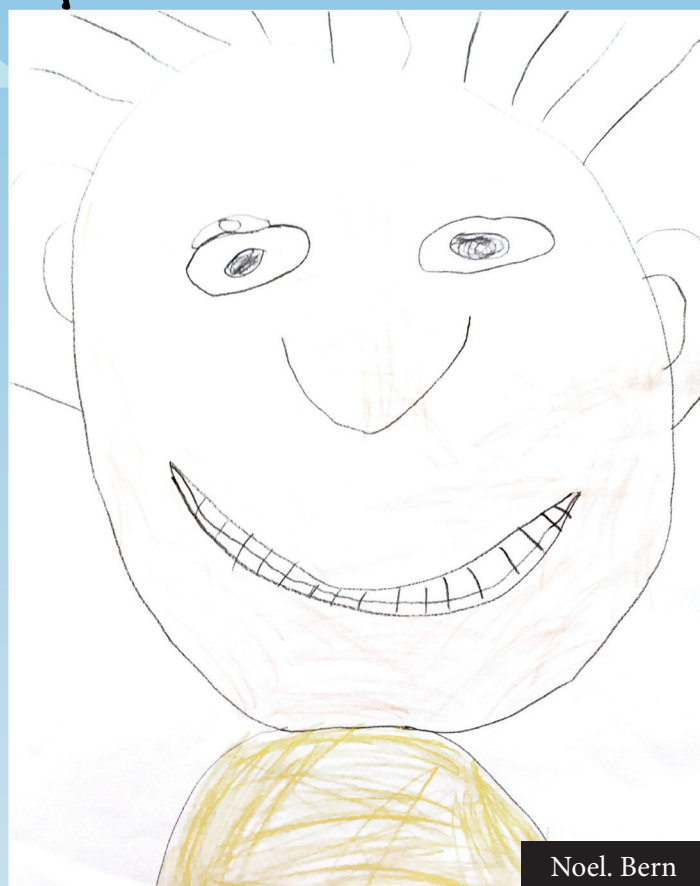
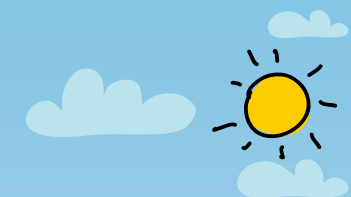
Naja, Bern

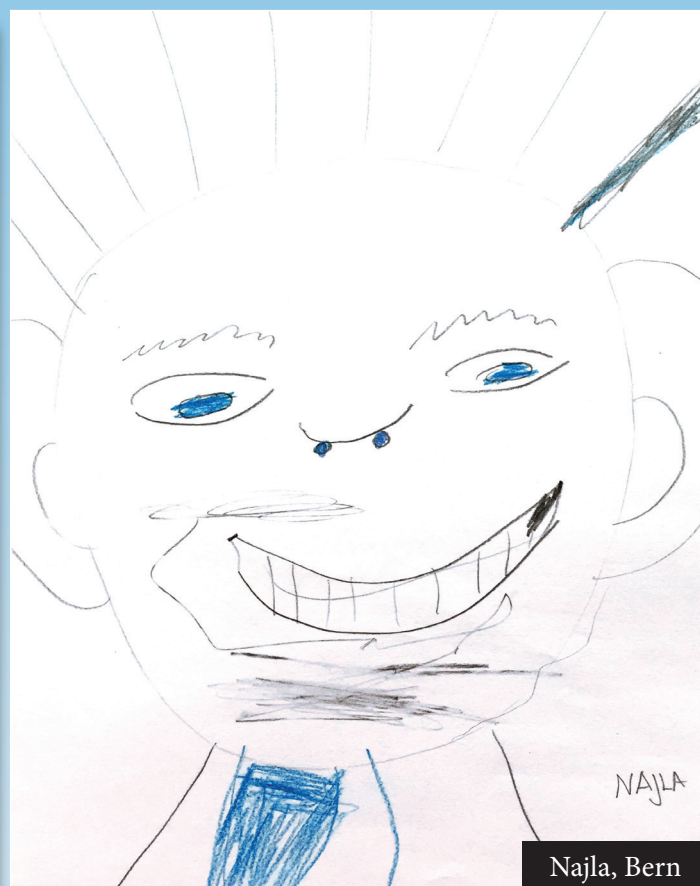
Kiara, Bern

Lara, Bern

Noel, Bern

Najla, Bern

Mia, Bern

Lisa, Bern

Pedenjhišica

Saj veste: »V hišici iz domišljije, pedenjpravlja živi. Predenjped se vanjo skrije in ga ni.« Projekt še ni popolnoma dokončan. V prihodnjem šolskem letu bomo skupaj s književnimi junaki raziskovali njihova bivališča. Kakšen je dom Muce Copatarice? Kakšna je hiša Petra Klepca? Kako si predstavljamo dom Sapramiške? Kaj pa naše sanjske hiše? Veliko užitka pri branju vam želim,

Rajko Tekalec

Moja hiša
Moja hiša
ima kopalnica.
V spalnica spita
mama in tata.
V moji sobi imam
igračke. Ve hiša
ima Eva svojo sobico.
Hišica je lepa in mo
erna in nova.

David, Embrach

David, Embrach

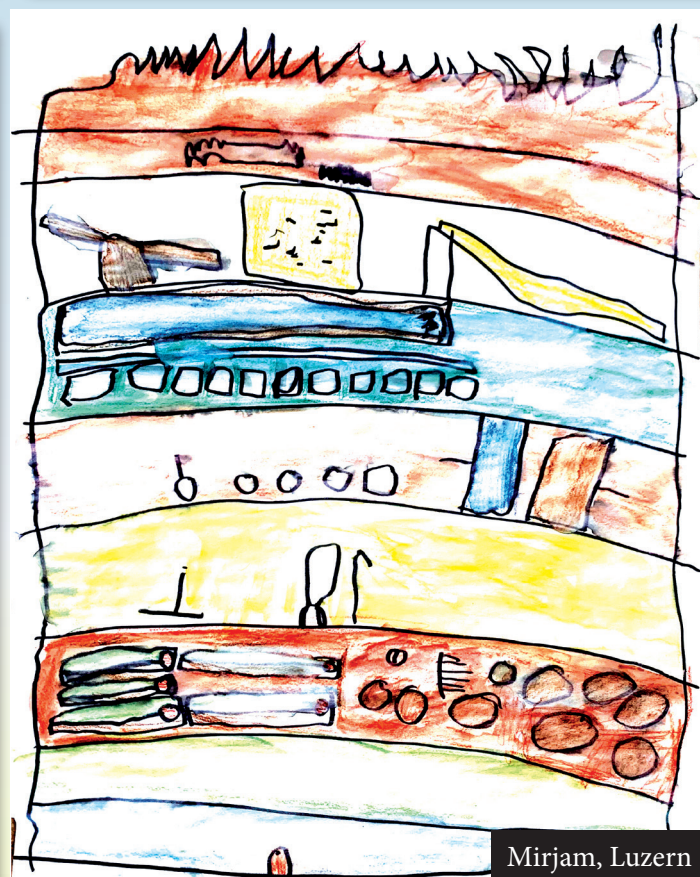
Laura, Eschen

Leonard, Luzern

Leonie, Winterthur

Mirjam, Luzern

Moja sanjska hiša

Ljudje živijo na planetu Zemlja zelo različno. Recimo nekateri živijo v mestu, drugi na vasi. V bloku ali v hiši. Starejše ljudje pa v domu za starejše občane. Sam sem si zamislil eno milijonarsko hišo, v kateri bi lahko živel. Moja hiša ima 5 nadstropij. Prvo nadstropje je garaža, in to velika. Stene so iz stekla, strop pa iz betona. V njem so kar trije avtomobili: lamborgini, ferrari in tesla. V garaži so tudi stopnice in dvigala. V drugo nadstropje pridemo z dvigalom ali po stopnicah, kjer se najde soba za biljard z dvema biljardnimi mizama. V istem nadstropju je tudi kuhinja in jedilnica. V tretjem nadstropju je veliki laboratorij. Tam je tudi dvigalo številka 2. V laboratoriju lahko analiziramo. Vse je zelo moderno. V četrtem nadstropju lahko smučaš ali deskaš. Na smučišče prideš z dvigalom številka 2. Če si po smučanju utrujen, se lahko v petem nadstropju odpočiješ v džakuziju ali v plavalnem bazenu. Če imaš rad adrenalin, lahko v tem nadstropju greš v komoro za »Indoor Sky diving«. Na desni strani so savne, pred tem imaš garderobo, kjer lahko vržeš obleko od letenja v poseben koš. Na obešalniku poleg rova so tudi že obleke, na katerih te

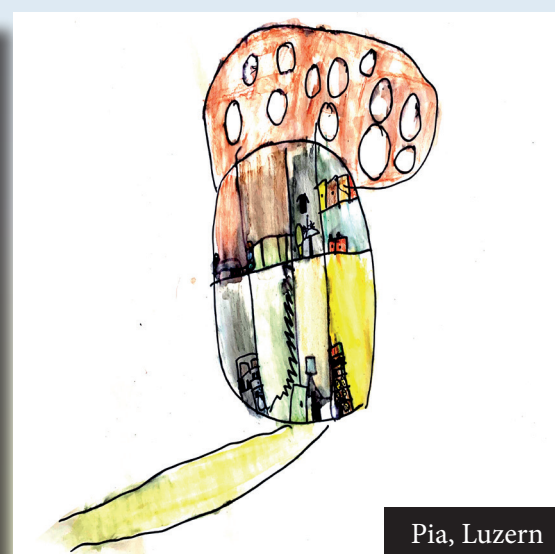
Nick, Winterthur

čakajo kopalke, ki jih potrebuješ za spust po toboganu v olimpijski bazen. Ob hiši je tudi letališče. Iz njega lahko poletim kamorkoli po svetu. V prvem hangarju je Cezna 172, Learjet Challenger 650 (za 12 potnikov) in Bombardier CR1700. V hangarju 2 sta Boeing 747 in Airbus A380. V garaži za letala lahko tudi vse popraviš.

Nick, Winterthur

Tai, Winterthur

Pia, Luzern

PEDENI HIŠKA
 MOJA PEDNI HIŠA
 IMA ŠEST SOB.
 V PRVI SOBI STA
 LEV IN RIBA
 V DRUGI SOBI
 SMUČAM. V TR-
 ETJI SOBI SO
 ŠPAGETI, KER JIH
 IMAM RAD.
 V ČETRTE SOBI
 VLAK. V PETI SE
 BI DELAM NALO-
 GO. ZADNJA JE
 DNEVNI SOBA.

Pascal, Winterthur

Pascal, Winterthur

Mirjam, Luzern

Vsi smo kdaj kot Juri Muri

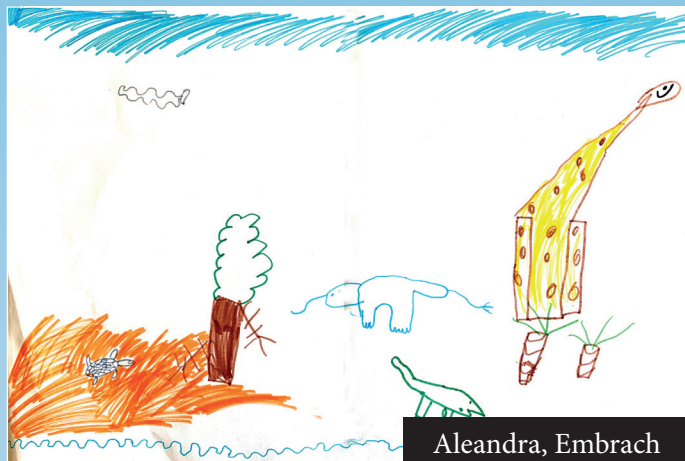
Drobnemu fantu smo podobni tudi sami, ko se tu in tam delamo, da ne slišimo, na kar nas opozarjajo ekologi. Ko kar naprej hitimo, potrebujemo in nakupujemo. Ali je bil fant res samo umazan, ali pa je bil le željan povezovanja z drugimi, se naučiti življenja v sožitju z naravo in živalmi? Ob koncu projektnega dela v razredu, ko smo razvrščali živali na našem planetu, razmišljali o njihovi ogroženosti, prilagodljivosti, uživali v rimah Toneta Pavčka, poslušali Leonarda, ki zna Jurija na pamet, z mlajšimi učenci pa »gulili« poimenovanja živali v divjini, nas je obiskal tudi gospod Boris Maver. Srečali ga boste vsako soboto zjutraj na kolesu, ne glede na temperature in vreme, ko pripelje svoja otroka k pouku. Nikogar ne zebe, nihče

ne tarna. Še letos odhaja na novo misijo v Afriko v državo Burundi. Kdo bi nam lahko več povedal o izkoriščanju Afrike, o tamkajšnjem življenju kot le on sam, ki je Afriko doživel že večkrat. Ob fotografijah in pogovoru z otroki na več nivojih, se je dotaknil tudi mene. Vsakič ko se napotim v trgovino, se spomnim na Markove besede: »A nimate avta? Kako pa greste v trgovino?« »Veš, vse se da, le malo drugače se je potrebno zorganizirati.« In nastane dolg molk. Da, drug od drugega se učimo. Mene se je prijelo nekaj več kot le zgodba o umazanem dečku, ki je bil naveličan varnega doma in odšel v svet. In to želim otrokom skozi literaturo tudi dati. Zahvaljujem se gospodu Borisu, da je pripovedoval zgodbe v dveh delih. V več plasteh. Za vsakogar nekaj. Srečno tudi učenki Mirjam in učencu Leonardu!

Rajko Tekalec

Predavanje o Afriki, Luzern

Aleandra, Embrach

Anej, Embrach

Igor, Embrach

Jurij, Feldkirch

Leon, Embrach

Mark, Embrach

TO NE PAVČEK

JURI MURI
JURI MURI JE FANT.
TUDI JAZ SEM FANT.
ON SE MI RAD UMIVL.
JAZ SE RAD UMIVAM.
ON JE BIL DOMA DOMA V SLOVENIJI.
JAZ SEM DOMA BRAZILIJ.
ON JE ODŠEL JE V AFRIKO.
JAZ SEM ODŠEL JE V ŠVICO.
V AFRIKI JE SREČAL VELIK ŽIVALI.
JAZ PA SEM PRI POUKU SLOVENŠČINE PRIJATELJE.
LUAN CARNEIRO STAALIANO.

Luan, Embrach

Juri Muri

Tudi jaz se ne rada umivam kako Juri, ampak se raje tuširam in kopam. Moj najljubši šampon je moj Emoji šampon. Malo več bom povedala o brisači. Moja najljubša brisača je modra, in tudi ker je moja. Brisača je velika je kvadratne oblike, diši, malo je hrapava. Umivati se moramo ker: smo drugače umaza, ni, sicer bi smrdeli. Juri se boji vode, zato odide v Afriko. Jaz bi odšla v London, ker se bojim divjih živali. Rada bi videla kraljico Elizabeto v Londonu. Tam bi šla tudi na morje. Rada bi videla delfine v morju. Iz pesk bi delala gradove. Svoji prijateljici bi ot Londona napisala kartico.

Leoni Oslaj

Leoni, Embrach

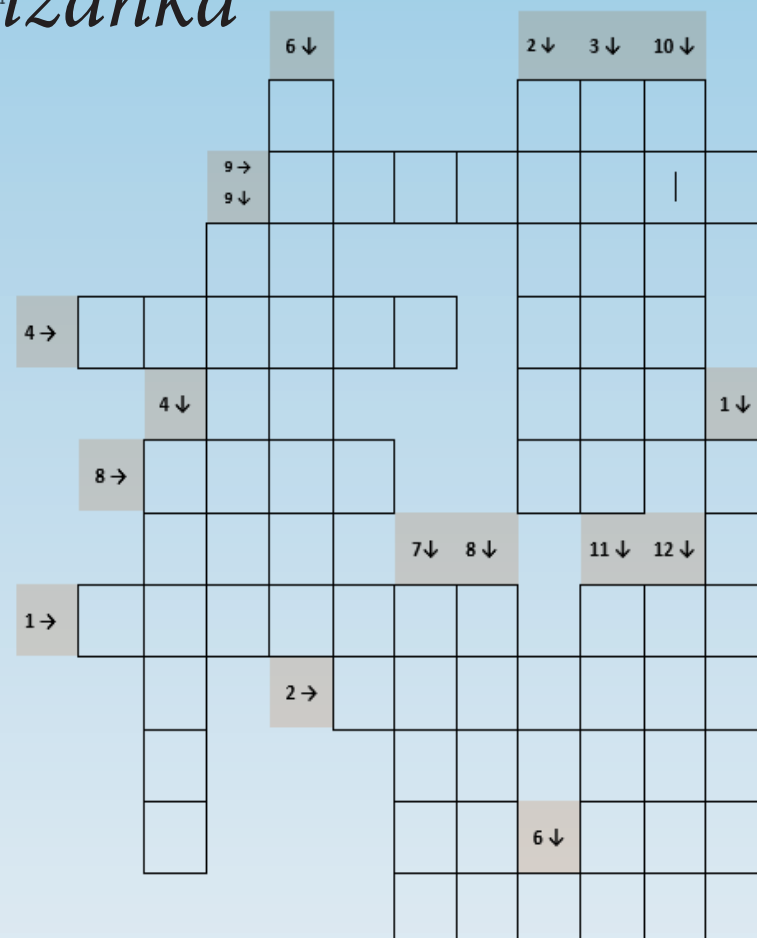
Potovanje v Afrika

Jaz se rad umivam. Raje kot kopam se prham. Moja najljubša brisača je pisana in je stara mečka in dišča. Je tudi pravokotne oblike. Če bi lahko, bi odšel s telefonom. Poletel bi v Kongo. V Afriki bi me zanimale velike kače, najbolj pa kako se premikajo. Ker je v pravi dolžini, bi jahal slona. Slona bi mu bilo ime Franz Rudolf. S seboj bi vzel škorpiona. Rad bi obiskal tudi mesto v Afriki. Videl sem, da so tepa oblečeni. Njihove obleke so pisane, veliko je zanimivih vzorcev. Veliko kvad so bori.

Anej Šoster, Feldkirch

Anej, Feldkirch

Križanka

VODORAVNO

- 1 adventni 2 4
- 6 debeli mož z belo brado in rdečim plaščem
- 8 zimska padavina, ki se pojavi v mrazu
- 9 vidimo ga na silvestrovo ob polnoči.

NAVPIČNO

- 1 običajno jo sestavljajo oče, mama in otrok
- 2 vlečejo Božičkove sani
- 3 iglavec in sorodnik jelke
- 4 S novo leto!
- 5 čaj po angleško zapišemo t . .
- 6 Božičku pomagajo darila zavijati . a . č . i
- 7 pečemo jih za praznike
- 9 gospodinja poskrbijo, da je med prazniki na mizi vedno dobra H . . . A.
- 10 iglavec, ki ga ljudje ob božiču krasijo že od nekdaj

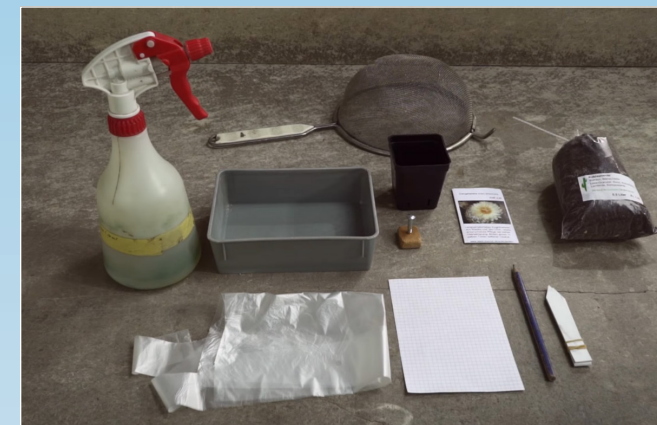
Liza, Luzern

Kaktusi

Dolgo časa sem razmišljal, kakšne dejavnosti bi vam za med počitnicami svetoval. Mnogi boste zazehali, če vam rečem, da je branje odlično! O različnih programskih jezikih, ki se jih da naučiti, je mogoče prezapleteno govoriti v tem časopisu. Zato sem se odločil, da vam predstavim svoj hobi.

Potrebuješ:

- plastično vrečko,
- škropilnik vode,
- kaktusova semena,
- peščeno, dobro prepustno zemljo,
- posodo za vodo,
- lonček za seme in zemljo,
- sito,
- ravni košček lesa z žebliem,
- kremenčev pesek,
- večjo posodo za več kaktusov.

Navodila

1. Zemljo vsuj v posodo, v kateri bo vzkliko seme.
2. S sitom presipaj zgornji del zemlje in jo potresi v posodico za semena.
3. Vzemi kos lesa z žebliem in pogladi površino.
4. Posodico za seme daj v posodico z vodo in pustiš zemljo, da se dobro napije.
5. Vzemi semena in jih nežno posuješ v posodico za seme.
6. Posodico daj v plastično vrečko in jo zapri.
7. Položi jo na svetel prostor, a ne na sonce. (Kaktusi ljubijo toplo in vlažno klimo.)
8. Po potrebi poškopri z vodo.
9. Čez približno teden dni, zemljo pokrij s kremenčevim peskom, da se ti ne bodo zaredile alge in mah.
10. Čez kakšno leto posadi več majhnih kaktusov v večji lonček, da si bodo delali družbo.

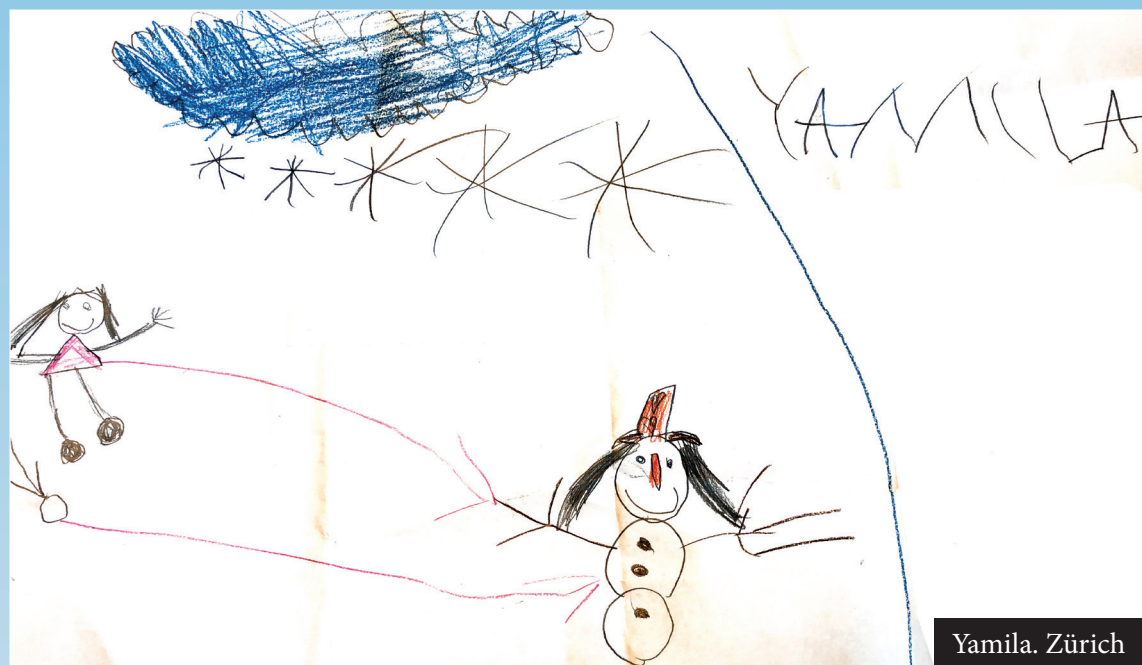
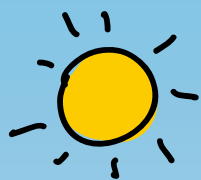
Navodilo najdete tudi kot film.

Želim vam veliko veselja med počitnicami!

Če pa koga piči še kakšen kaktus, pomeni, da me je ubogal in se začel ukvarjati z gojenjem teh čudovitih rastlin.

Lepo vas pozdravljam,

Jakob, Luzern

Yamila. Zürich

Prireditve in druženja, ki jih v šolskem letu 2020/21 organiziramo učitelji dopolnilnega pouka slovenščine in Združenje staršev otrok dopolnilnega pouka slovenščine Martin Krpan

Dan jezikov

bo v nedeljo, 6. septembra 2020, na javnem kopališču Wollishofen, v Zürichu.

Miklavževanje

bo v nedeljo, 6. decembra 2020, v Udikerhuus, v Uitikonu. Obiskala nas bosta lutkovna skupina in Miklavž.

Gregorjevo

bo v soboto, 13. marca 2021, na Veleposlaništvu RS v Bernu. Družili se bomo ob izdelovanju gregorčkov.

Slovenski otroci vabijo

V nedeljo, 6. junija 2021, bomo šolsko leto zaokrožili z nastopom učencev DPS in obiskom gosta iz Slovenije. Srečali se bomo v Udikerhuus, v Uitikonu.

Vse dodatne informacije o dogodkih in vabila dobite pri vaših učiteljih slovenščine ali na FB strani Martina Krpana (www.facebook.com/martin.krpan.1044).

Martinu Krpanu pa lahko pišete na naslov: info.martinkrpan@gmail.com.

Vabljeni na naše in vaše dogodke.

Veseli bomo vašega obiska.

Združenje staršev otrok dopolnilnega pouka slovenščine v Švici,
Kneževini Lihtenštajn in na Predarlškem
Martin Krpan
info.martinkrpan@gmail.com

Dopolnilni pouk slovenščine

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport Republike Slovenije v sodelovanju z Zavodom za šolstvo in šport Republike Slovenije za Slovence in njihove potomce organizira ter financira dopolnilni pouk slovenščine v Švici, Kneževini Lihtenštajn in na Predarlškem. Pouk je za udeležence brezplačen in je namenjen predšolskim otrokom od treh let, osnovnošolcem in srednješolcem ter odraslim, ne glede na njihovo stopnjo znanja jezika.

Podrobnejše informacije o dopolnilnem pouku slovenščine so na voljo na spletni strani www.zrss.si/stičišče/ in pri učiteljih DPS.

O zanimivostih pri DPS in dogodkih vas učitelji obveščamo preko naše FB skupine Slovenščina v Švici, Kneževini Lihtenštajni in na Predarlškem (<https://www.facebook.com/groups/279713135407175>).

Vabljeni k ogledu.

Anja Dobrovč

Oddelki v AG, BE, BS, BL
✉ dobrovch.dps.ch@gmail.com
Oberentfelden, ponedeljek, 16.15–19.30
Baden, torek, 16.15–19.30
Liestal, sreda, 12.15–14.15
Bern, sreda, 16.00–19.15
Basel, četrtek, 15.00–20.00

Jasmina Lepoša

Oddelki v TG, SG, ZH
✉ jaleposa@yahoo.com
Rapperswil, ponedeljek, 16.45–20.30
Kreuzlingen, torek, 16.00–19.45
Zürich, sreda, 13.30–16.30
Zürich, sreda, 17.30–21.30
Zürich, četrtek, 16.00–19.00

Rajko Tekalec

Oddelki v ZH, TG, LU, ZG, Avstrija, Kneževina Lihtenštajn
✉ tekalec.rajko@gmail.com
Winterthur, torek, 16.00–19.00
Feldkirch (AUT), sreda, 15.00–18.30
Eschen (FL), sreda, 19.00–20.15
Embrach, četrtek, 16.30–19.00
Rickenbach, petek, 16.30–20.15
Zug, sobota, 8.30–10.00
Luzern, sobota, 11.00–12.30

